

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

השפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקרו באתר שלנו: ברסלב סנטר
www.BreslevCenter.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם "היכל הקודש
ירושלים"

עֲצַתּוֹ אֲמוֹנָה

- א. איך אוכל להרחיק את בעלי מהטאבלט שלי? .....
- ב. האם להרשם ולהבדק לתרומת כליה? .....
- ג. מה אני עושה שצורךקים ממנו כשאני הולך להפצה? .....
- ד. מדברים עלי בעבודה מה אני עושה? .....
- ה. מה אני עושה שאבא שלי מקניט אותי על זה שנסעתי לאומן? .....
- ו. ....
- ז. מה אעשה לכבוד יום הולדתי? .....
- ח. מה אני עושה שאשתי רוצה שאשב בכולל, אבל זה לא בשבילי? .....
- ט. הקונטרסים "עצתו אמונה", יכולים לעשות נסיונות ולהפריע ללמד ולהתפלל? .....
- י. אחרי שעברתי חוויה קשה, איך אני יכול ללכת למקוה? .....
- יא. מתר לעבוד על הפרשה בלילה? .....
- יב. האם אשה חייבת ללכת להתפלל בבית הכנסת? .....
- יג. איך יסתכלו עלי אחרי פעמים גרושין? .....
- יד. איזה צבע בגד אינו צנוע? .....

אִישׁ אֲמוֹנָה

- א. תשאול את הוריי איזה הכשרים לאכול? .....
- ב. הפסח מהפצה ותגן רק לצדקה? .....
- ג. סרטים זה לא טוב לאדם? .....

- ג. בתוך המרידות מסתתר הבורא המתוק.....
- ד. לא לעשות מנהגים חדשים בבית המדרש.....
- ו. אל תהיה בלחץ שאתה צריך ללמד הרבה.....
- ו. לעבוד עבור רבינו זה לא דבר קל.....
- ז. לבקש מהשם שהילדים ילכו ויחזרו בשלום.....
- ח. שלא יעבוד יום בלי למוד התורה.....
- ט. כשהאמא טהורה כל הבית טהור.....
- י. תהיי עמוד שדרה לכל האחים והאחיות שלך.....
- י. רבינו מאד הקפיד שיהיה שלום בית.....
- יא. לבית המדרש צריך קפה בנפרד מהפצה.....
- יב. כשמגיעים לרבינו, יודעים להתנהג על הדרך הנכונה.....
- יג. תשים בצד את כל החשבונות האישיים שלך ותשלם שכר למוד.....
- יד.....
- טו. אל תתיידד עם בחורים שמזכרים נבול פה.....
- טז. עליך להתמיד בלמוד הלכה.....
- יז. שמחת אותי כששכרת את הטאבלט שלך.....
- יח. מלמד צריך להיות רענן עבור הילדים.....
- יח. אל תקח חובות, תעשה שמח בבית.....
- יט. להשמיע לילדים רק דיסקים כשרים.....
- כ. משניות מטהרות את האדם.....
- כא. כשתלמידה מכליעה חיוך, זה לא נחשב כחצפה.....
- כב. שכר לימוד זה לא צדקה, חובה על ההורים לשלם.....
- כג. סגולה נגד "עין הרע".....
- כג. להורים מספרים רק דברים טובים.....

איך אוכל להרחיק את בעלי מהטאבלט שלו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שומעת הרבה את שעוריו של ראש הישיבה, ואני משתדלת בכל מאוּדֵי לְצִיַת לעצות שרַבְנוּ מִלְמַד אוֹתָנוּ.

בעלי הוא צדיק, הוא קם מקדם מאד כדי להתפלל במנזן כראוי, הוא עובד קשה ומקדיש לעצמו זמן ללמד על סדר דָּרָךְ הַלְמוּד. במיוחד הוא מתנהג יפה בבית ועוזר עם הילדים מתי שהוא יכול, יש לי ברוך השם חיים יפים ומלאי אור.

השאלה שלי היא, ראש הישיבה מדבר תמיד להעלים עין ולהתאזר בסבלנות, אני רוצה לדעת עד להיכן? לבעלי יש חלשה אחת שמפריעה לי, אחרי העבודה הוא מתאזר עם הטאבלט של העבודה, אני יודעת שהוא צופה רק בקליפים של מוזיקה ולא יותר, אבל זה הולך לי בחיים שהוא לא יעשה את זה.

אני מתפללת הרבה על זה, וכבר נסיתי לדבר אתו יפה אודות הנושא, אבל שום דבר לא השתנה. מפריע לי לראות אותו עם זה. מה אני יכולה לעשות כדי לעזור לו? יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׁרָה, כ"ג מר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

קבלתי את מכתבך.

תודי ותהללי להשם שיש לך בעל שלומד ומתפלל ועוזר לך, אל תפסיקי

להודות להשם על החסדים הגדולים שיש לך בית מלא אור; כמה נשים היו רוצות חיים פאָלה, בעל פָּזָה, בית פָּזָה, בית שמתפללים, בית שהבעל קובע שיעורים ללמד, בעל שְׁעוֹר?

מה שמפריע לך שבעלך בורח לטאבלט לראות קליפים של מוזיקה, את רוצה בית בלי כל הדברים האלו; תדעי לך שגָה לא הולך ברגע אחד. את צריכה להבין שטאבלט זה מגנט חזק, זה מאד מושך; זה מוציא את האדם מן העולם, קליפים וסרטים זה דבר חזק ביותר, ברגע שמתחילים עם זה קשה מאד להחליץ מזה, אנשים מועטים מתרפאים מזה.

אבל דבר אחד יותר חזק מזה, תפלה והתבודדות, לבקש מהשם - זה יותר חזק מהכל; אם תבקשי על זה יום אחר יום לילה אחרי לילה- את תראי שתפעלי. צריכים הרבה סבלנות, אסור להפסיק לבקש מהשם, אפילו שלא רואים שמשהו יז, לא מרגישים שמישהו שומע מה שמבקשים, לא רואים שמשהו השתנה - צריכים להתאזר בסבלנות ולבקש מהשם עד שרואים את הישועה. הנה לך תפלה קטנה לבקש מהשם בכל יום:

"רבונו של עולם אני מודה לך על החיים שלי, אני מודה לך על בעלי היקר ועל ילדי היקרים; אבא יקר, אתה כל כך טוב אלי, אתה נותן לי כל כך הרבה חסדים, נתת לי מלא אור, אני מודה לך על הכל.

רבונו של עולם, יש דבר שמאד כואב לי, מפריע לי שבעלי בורח לטאבלט, לטלפון שלו - לצפות בקליפים ובסרטים; זה מאד מפריע לי, זה עושה לי מצב רוח רע, זה גורם לי לבכות, אני לא רוצה שבעלי יתעסק עם דברים פאָלה. רבון העולמים תעזר לי שבעלי וילדי יהיו יהודים כשרים ויראי השם, שהם לא ישרפו את שנותיהם בדברים טפשיים; תכניס בבעלי רוח קדושה, שהוא יצית לצדיקים שאמרו לנו שלא נחזיק טלפון, טאבלט, מחשב - פְּדִי לְצִפּוֹת בְּקְלִיפִים וּבְסֵרְטִים.

רבון העולמים, תעזר לי שגָה לא יפריע לשלום בית שלי; תעזר לי שאסתפל במבט טוב על בעלי, שאסתפל עליו ברחמים, שאדון אותו לכף זכות, שאבין שקשה לו לעזוב את זה בבת אחת; שנמשיך לחיות בשלום, באהבה, שלשנינו תהיה אותה מטרה, להקים בית יפה עם דורות כשרים ויהודיים, אמן סלה".

את תוכלי לפעל רק אם תמשיכי לאהב אותו, ותסתפלי עליו במבט טוב; את תביני שגָה רק חלשה, נסיון קשה - רק כך תוכלי לפעל. אל תתני חס ושלום

ליצור הרע האדוק לקרר את האהבה ממכם.
השם יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

האם להרשם ולהבדק לתרומת כליה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול האם להרשם ולהבדק לתרומת כליה.

אני מאד מוּלֵהב עֲכָשׁוּי לְתָרֵם כְּלִיָּה, אֶחָד מִמְשַׁפְּחֹתַי זָכָה לְאַחֲרוּנָה לְתָרֵם כְּלִיָּה, אִם

הַתַּחֲלָתִי לְחֹשֵׁב עַל זֶה.

אֲנִי גַם יוֹדֵעַ מִמִּישָׁהוּ שֶׁלְאַחֲרוּנָה קִבַּל כְּלִיָּה אַחֲרַי שְׁחִכָה לָזֶה כַּמָּה שָׁנִים.

אֲנִי מְאֹד מִתְרַגֵּשׁ מִזֶּה שֶׁהֵשֵׁם בָּרָא אֶת הָאָדָם עִם שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת וְאֶפְשָׁר לְתָרֵם אַחַת

וְלָתֵת לְאָדָם אֶת הַחַיִּים בְּמִתְנָה.

כַּמּוּבֵן שְׁאֲנִי מִנְסָה לְתֵת אֶת הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים לְאֲנָשִׁים עַל יְדֵי הַפְּצָה, לְהַפְיֵץ אֶת

הַסְּפָרִים וְהַעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ.

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת חַיֵּי שָׂרָה, כ"ג מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תִּשְׁפ"א

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶחָד שׁוֹאֵל אֶת מוֹהֲרָא"ש אֶת שְׁאֵלָתְךָ (שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּרִסְלָב חֶלֶק יט, מִכְּתָב ב' תִּיח):

"רְצִיטִי לְדַעַת אֶת דְּעַתְכֶם בְּעִנְיַן תְּרוּמוֹת כְּלִיָּה לְמִישָׁהוּ אַחֵר, הָאִם כְּשֹׁמוּעִים

שֵׁישׁ חוּלָה מְחֹלֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּצְרָף לְהַשְׁתַּלֵּת כְּלִיָּה יֵשׁ חוּבָה לְתָרֵם לוֹ, אוֹ שְׁזָה רַק

עִנְיַן שֶׁל צְדָקָה וְהַדְּבָר תְּלוּי בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל הָאָדָם? אֲשַׁמַּח מְאֹד לְמַעַנָּה מִהַצְדִּיק."

וּמוֹהֲרָא"ש עוֹנֶה: "אָדָם צָרִיף מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ, וְהוּא לֹא

מְחִיב בְּכָלֵל לְתֵת אֶת הַכְּלִיָּה שְׁלוֹ לְאַחֵר, רַק אִם הוּא רוֹצֵה, וְכַמּוּבֵן לְאַח אוֹ

לְאַחוֹת, אֲבָל זֶה רַק בְּתוֹרַת רְצוֹן, וְלֹא מִכְּרַח, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה

שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלֵא יִצְטָרְכוּ עִם יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה, וְיִהְיוּ כּוֹלֵם בְּרִיאִים

בְּנַפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם”.

מֵהַמִּכְתָּב הַזֶּה רוֹאִים שְׁמוֹהֲרָא” שׁ אָחִז שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אֶת זֶה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה שְׁצוּחִקִים מִמְּנוּ כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְהַפְעָה

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט”א,

הַלְכְּתִי יוֹם אֶחָד לְהַפְעָה, מִיִּשְׁהוּ לְקַח מִמְּנֵי קוֹנְטְרָס וְדִיֶּסֶק, הוּא נָתַן לִי סְכוּם כְּסוֹף יָפֵה
עָבוּר זֶה, אֲבָל הוּא גַם אָמַר לִי שֶׁרַק בְּבִרְסָלֵב עוֹשִׂים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ לְלַכֵּת לְהַפִּיץ אֶת הַדְּבָרִים
שְׁלֵהֶם, וְהוּא גַם דָּבַר בְּגוּנוֹת חֲסִידִים בְּכָלֵל.

כְּשֶׁסִּפְרְתִי אֶת זֶה אַחֵר כִּד לְמַפִּיץ הוּא אָמַר לִי שְׁמוֹהֲרָא” שׁ וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אוֹמְרִים
שְׁלֹא יִקְחוּ כְּסוֹף מִמִּיִּשְׁהוּ שְׁמַדְבַּר נֶגֶד הַסְּפָרִים. אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת מֵה לַעֲשׂוֹת בְּפַעַם הַבֹּאָה
שְׁמַזְדְּמֵן לִי מִקְרָה כְּזֶה.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַכֵּל, אֲנִי מִרְגִּישׁ שֶׁהַשְּׁתַּנְיָתִי מְאֹד לְטוֹבָה מְאֹד שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי לְרַבֵּינוּ
הַקְּדוֹשׁ, בְּפִרְט בְּבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ, שְׁאֵף פַּעַם לֹא הֵאֱמַנְתִּי שְׁאֲנִי עוֹד יוֹכֵל לְהַשְׁתַּנּוֹת בְּזֶה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה’ יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ד’ פְּרִשְׁת חֲיֵי שְׁרָה, כ”ד מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ”א

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבַר רֵאשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיף לְשִׁמוּחַ שְׁאֶתְהָ עוֹסֵק בְּעַבּוֹדַת הַקְּדוּשׁ, אֶתְהָ מִפִּיץ
אוֹר בְּעוֹלָם, אֶתְהָ מִחֲזִיר אֲנָשִׁים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ.

הַסְּפָרִים שְׁלֵךְ רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַקּוֹנְטְרָסִים שְׁמוֹהֲרָא” שׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ כְּתַב
בְּלִשׁוֹן קְלָה לְאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים כְּמוֹנוּ, מְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם לְחֲזוֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ,
וּכְשֶׁמְצִיִּתִים לַעֲצוֹת זוֹכִים לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל.

אֵל תַּעֲזֹב אֶת הָעַבּוֹדָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵךְ “הַפְּעָה”; אִיפֹה שְׁרַק תִּלְךָ, אִיפֹה שְׁאֶתְהָ
רַק נִמְצָא תִּשְׁמִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ ‘אִיךָ אֲנִי יְכוֹל לְזָכוֹת עוֹד יְהוּדֵי עַם הַסְּפָרִים

והקונטרסים? זה יהיה תיקון על כל המעשים שאתה צריך לתקן, רבינו אומר (ספר המידות, אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה - שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה".

יש הרבה ליצנות על הפצה, אלו שהולכים להפצה צריכים לעבור קשים; אנשים צוחקים, אנשים לועגים וכו' וכו', אבל אם יודעים את החשיבות של הפצה - כל המניעות מתבטלות, שום דבר לא מפריע. תעין בדברי הזוהר הקדוש שאומר (תרומה קכח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בינדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", בא וראה - אומר הזוהר הקדוש, אדם שמחזיר אנשים חוטאים להקדוש ברוך הוא, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריה הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", האדם הזה זוכה לעלות למקום שאף אדם לא זוכה; האדם הזה מסלק את הטומאה מהעולם והוא גורם ששם שמים יתקדש בעולם, והאדם הזה גורם שכל העולמות עומדים בזכותו. "וזכי למחמי בנין לבנוי", הוא זוכה לראות בנים ובני בנים, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", והוא זוכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", אף אחד לא יכול להרע לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשר שערי הרחמים ואף אחד לא יכול למנוע אותו.

כשעושים ליצנות, מדברים נגד הספרים - אל תכנס לזכוים ובודאי שלא תקח כסף מאחד בזה, תזכור מה ששלמה המלך התכם מכל אדם אומר (משלי כו, ט): "אל תען כסיל כאולתו", אל תענה לטפש, "פן תשנה לו גם אתה", כי מי שעונה לטפש הוא בעצמו טפש; אתה תלך להפצה ואם עושים צחוק וכו' - תקים מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת לב): "שבקיה לרויא - דמנפשיה נפיל", אל תריב עם שכור, אתה לא צריך להפילו כי הוא יפול מעצמו. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מדברים עלי בעבודה מה אני עושה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני נערה שעובדת עם ילדים קטנים, יש לי שני ילדים לטיפול, ויש שם עוד נערות שלכל אחת יש שני ילדים לטיפול בהם.

לאחרונה שמעתי נערה אחת שעובדת שם מדברת עם הורי הילדים שאני מטפלת בהם, ואומרת להם שאני לא עושה אתם כלום במשך היום, הם סתם משתעממים. זה לא נכון, ברוך השם אני מטפלת בהם היטב, ונורא כואב לי שהיא סתם מוציאה עלי שם רע.

אני רוצה לדעת אם מתר לדבר עם ההורים ועם מנהלי המקום על זה, או משהו אחר שאני יכולה לעשות בענין זה, כי זה באמת מאד כואב לי.

יירר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ד מר-חשון, שנת תשפ"א

... תחי'.

בדרך כלל זה הולך ככה בין עובדים, כשרואים שמישהו מצליח בעבודתו נעשית איזו קנאה, אחד מנסה לאכול את השני; כל אלו שמדברים על השני ומחפשים להפיל את השני - זה נובע רק מקנאה. מדת הקנאה היא המדה הכי מגנה שיש, נולדים עם זה, חיים עם זה ומתים עם זה; כל הצרות שאנשים סובלים בחייהם הכל בגלל קנאה, שמקנאים בשני, חושבים תמיד שלשני יש חיים יותר טובים.

זה מתחיל עוד כשנולדים; כשתינוק נולד השמחה גדולה, כולם משחקים אתו, נותנים לו כבוד עד השמים, עד שמגיע תינוק חדש והמשפחה מתחילה לתת כבוד ותשומת לב לשני, ואז אפשר לראות איך היילד היותר גדול פשוט משתגע, הוא לא יכול לסבל את זה, הוא מקנא בילד הקטן, וזה גורם שהגדול רק מחפש איך הוא יכול להציק לאחיו הקטן, הוא צובט ומרביץ.

אחר כך כשהוא גדל הקנאה גדלה ביחד אתו, הוא חושב תמיד 'לפלוני הולך טוב, לאלמוני הולך טוב', אדם אוכל את עצמו. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת קנב:): "כל מי שיש בו קנאה - עצמותיו מרקיבין". בפשטות זה מתיחס לאחרי הפטירה, שאם אדם לא קינא באף אחד גופו לא ירקב בקבר.

מהרא"ש זכרוננו לברכה אומר שזה מתייחס על אנשים חיים; אדם שמקנא, עצמותיו נרקבות בחיים חיותו; במשך כל ימי חייו הוא אוכל את עצמו: 'למה אין לי חיים כמו שלו?' 'למה אין לי אשה כמוהו?' 'למה אין לי בית כמו שיש לו?' אדם צריך לדעת שאם הקדוש ברוך הוא נתן לו את החיים האלה; כזאת אשה פאלו ילדים וכו' וכו', צריכים להאמין שזה הכי טוב בשבילי, ולא יכול להיות יותר טוב.

מענין הוא, שהמדה של קנאה הולכת עם האדם אפילו אחרי פטירתו, רבינו אומר: "אם מת היה יכול לקום באמצע הלילה לספר כמה אנשים באו ללונה שלו הוא לא היה יכול לסבל למה לשני היתה לונה יותר גדולה משלו". עד כדי כך היא הטפשות של הקנאה.

כל הגלות שאנחנו סובלים זה רק בגלל קנאה; רבים, עוללים רע אחד לשני, הכל בגלל שחושבים 'לשני יש יותר', 'השני יותר מצלח'; לכן אומר רבינו (ספר המדות, אות קנאה, סימן א): "כשיתבטל הקנאה, אזי יהיה קבוץ גלויות".

צריכים לעבוד הרבה מאד לעקור את המדה הרעה הזאת, וזה אפשרי רק אם מתקרבים לצדיק, כמו שרבינו אומר (שם, סימן ה): "על ידי ביאתך לצדיק יתבטל ממך הקנאה". הצדיק פוקח את העינים, מתחילים להרגיש את הקדוש ברוך הוא, מתחילים לחיות עם הקדוש ברוך הוא, לא חושבים על השני, לא מסתכלים על השני, נהיים שמח בחלקו, שמחים עם מה שהשם נותן.

אל תקחי ללב שמדברים עליך, תמשיכי לעשות את העבודה שלך במסירות, אל תנסי אפילו להצטדק כי במילא לא תוכלי. תזכרי מה שהתנא הקדוש רבי עקיבא בן מהללאל אמר לבנו כשבקש שידבר ויסביר שיעזרו לו, כמו שחכמינו ז"ל מספרים (עדות ה, ז): כשעקיבא בן מהללאל עמד לפני פטירתו, בקש ממנו בנו: "אבא, פקוד עלי לחבריה", תאמר לחבריה שיקרבו אותי. ועקיבא בן מהללאל ענה לו: "איני מפקיד", אני לא אומר להם פלום עליך; שאל הבן: "שמא עולה מצאת ביי", אבא, אתה כועס עלי? מצאת בי משהו שאני עושה לא טוב, שמאתה לא רוצה לבקש מחבריה שיקרבו אותי? אז ענה לו: "לא, אני לא כועס עליך, רק מעשיך קרבוך ומעשיך ירחקוך".

השם יעזר שתצליחי בכל הענינים.

מה אני עושה שאבא שלי מקניט אותי על זה שנסעתי לאומן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך השם זכיתי להיות באומן בראש השנה תשפ"א, אחר שנסעתי מקדם והטלטלתי במדינות זרות שלמתי שלשת אלפים דולר וברוך השם הגעתי.

עכשיו אבא שלי מקניט אותי שזה בל תשחית על כסף יהודי, וזה מאד כואב לי, מה ראש הישיבה יכול לחזק אותי?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פְּרִשְׁת חַיִּי שָׁרָה, כ"ד מר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יִאִיר.

דָּבָר רֵאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיךְ לָקִים מַה שְּׂרַבְּנוּ אוֹמֵר (עֵינֵי חַיִּי מוֹתֵר, סִימָן תג): "מִי שֶׁהֵיָה אֶצְלִי עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, רֵאוּי לוֹ לְשִׁמוּחַ מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה", בַּפְּרָט בְּשָׁנָה זוֹ שֶׁעָבְרוּ כְּאֵלוֹ קִשְׁיִים כְּדִי לִהְיוֹת אֶצְל רַבֵּינוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה - צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ עַד מְאֹד.

אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר מַה זֶה לִהְיוֹת אֶצְל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּינוּ, רַבֵּי נֵתָן אָמַר: "עֲנֵשׁ הַגְּלָגוּל, לְרַדַּת עוֹד פַּעַם לְעוֹלָם הַזֶּה - הוּא עוֹנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד, אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר אֶת הַצֶּעַר וְהִיסוּרִים שֶׁהַנֶּשְׁמָה עוֹבְרַת כְּשִׁשׁוּלְחִים אוֹתָהּ לְרַדַּת שׁוֹב לְעוֹלָם הַזֶּה", רַבֵּינוּ אָמַר (חַיִּי מוֹתֵר, סִימָן תמו) שִׁיתְעַקְשׁוּ לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים אֶצְל הַבֵּית דִּין שֶׁל מַעַלָּה וַיֵּאמְרוּ: "עֲשׂוּ עִמִּי מַה שֶׁתִּרְצוּ כָּאֵן וְכוּ", רַק בְּזֶה הָעוֹלָם אַל אֶחָזֵר עוֹד לְהִתְגַּלְגַּל חֵס וְשָׁלוֹם", כְּשֶׁעוֹמְדִים לְפָנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעַלָּה שִׁיאמְרוּ לְבֵית דִּין שֶׁל מַעַלָּה שְׂמוֹכְנִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הָעוֹנֵשִׁים, כָּל מֵינֵי גֵהִינָם - הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְרַדַּת עוֹד פַּעַם בְּזֶה הָעוֹלָם, "עַם כָּל זֶה" אָמַר רַבֵּי נֵתָן: "אִם יִתְנוּ לִי אֶת הָאֶפְשָׁרוֹת שֶׁאוֹכֵל לְלַכֵּת עוֹד פַּעַם לְצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ אֲנִי יַעֲדִיף לְרַדַּת עוֹד פַּעַם לְעוֹלָם הַזֶּה, הָעֶקֶר לִהְיוֹת בְּצִיּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ".

אֲנָשִׁים לֹא מְבִינִים מַה קוֹרָה, לְמַה חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב מוֹכְנִים לְעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּעוֹלָם כְּדִי שִׁיּוֹכְלוּ לִהְיוֹת אֶצְל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה? כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הוֹצִיא הַשָּׁנָה אֶלְפֵי דוֹלָרִים כְּדִי לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבֵּינוּ, עֲשָׂרוֹת אֶלְפֵי יְהוּדִים הִטְלִטְלוּ בְּמַדִּינוֹת, נִסְעוּ מִשָּׂדֶה תְּעוּפָה אֶחָד לְמִשְׁנָהוּ, אֲנָשִׁים יִשְׁנוּ יָמִים

ולילות בשדה התעופה, אנשים נתקעו ביערות ובשדות למשך שבועות ארוכים העקר שייכלו להיות אצל רבינו בראש השנה, אף אחד לא מבין את זה, שואלים את אותה השאלה שאמות העולם שואלים (פייוט אקדמות): "מגן ומאן הוא רחיקי, שפרא ברותא, ארום בגינה ספית מדור אריותא", מי הוא ידידך אהובך? מי יפיקך? שעבורו את מוכנה לסבל את כל הקשיים?

רבינו הקדוש אומר (תני מוה"ר"ן, סימן תה): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבטיח אתם כלכם בנדאי תלוין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי", אחרי ששומעים כאלה דבורים מרבנו מסתכלים על כסף? מענין כסף? נותנים את כל הכסף שיש - העקר להיות אצל רבינו בראש השנה.

עוד אומר רבינו (תני מוה"ר"ן סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר; כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד". אחרי ששומעים כאלה דבורים מרבנו מסתכלים על כסף? הכסף עוד מענין? נותנים את כל הכסף שיש - העקר להיות אצל רבינו בראש השנה, עושים חשבון, חכמינו זכרונם לברכה הרי אומרים (פייוט טו): "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים, חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב והוצאת בניו לתלמוד תורה, שאם פחת פחתין לו, ואם הוסיף מוסיפין לו", בראש השנה כותבים לכל אדם את התקציב; אצל רבינו אפשר לבקש פרנסה ברוח רבינו משלם את כל ההוצאות שמוציאים בשביל להגיע אליו.

בראש השנה כותבים כל מה שיקרה עם האדם ועם אשתו וילדיו, כמו שאומרים בתפלה: "בראש השנה יכתבון, וביום צום כפור יחתמו - כמה יעברון וכמה יבראו, מי יחיה ומי ימות, מי בקצו ומי לא בקצו, מי באש ומי במים, מי בתרב, ומי ברעב, מי ברעש, ומי במגפה"; ועוד יותר ממה שמפרטים מנח בין המלים, כמו שרבנו אומר (תני מוה"ר"ן, סימן תסו): "מזה הנגון באים גזרות חס ושלום שאינם מפרשים בפרוש בפיוט ונתנה תוקף רק החזן מרמז בנגון לבד"; אז אני

שׂוֹאֵל אוֹתָךְ, אִם מְחַכָּה לְךָ חֵס וְשְׁלוֹם מְשֻׁפֵּט קָשָׁה, אֵתָּה צָרִיף לְחַפֵּשׂ עוֹרְךָ דִּין גְּדוֹל שִׁיִּצִיל אוֹתָךְ מֵהַמְשֻׁפֵּט, הֵייתָ מְסַתְּכָל עַל כֶּסֶף? הֲיָה מְעַנֵּין אוֹתָךְ כֶּסֶף? אָדָם הֲיָה נוֹתֵן הַכֹּל בְּעוֹלָם הָעֶקֶר שְׂיַחֲיָה, "עוֹר בְּעַד עוֹר, וְכֹל אֲשֶׁר לְאִישׁ, יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ (אִיֹּב ב, ד), אוֹמֵר רַש"י: "כֵּן דָּרְךָ בְּנֵי אָדָם; כְּשֶׁרוֹאֶה הַחֶרֶב בָּאָה עַל רֵאשׁוֹ, מִגִּין בְּזוֹרְעוֹ לְפָנָיו, וְכֹל שֶׁכֵּן כָּל אֲשֶׁר לְאִישׁ בְּמִמּוֹן - יִתֵּן".

אֵל תַּעֲנֶה כְּשֶׁמַּעֲלִיכִים אוֹתָךְ, בְּפֶרֶט לַהוֹרִים אֲסוּר לַעֲנוֹת אִף פְּעַם. קַח אֶת הָעֵלְבוֹנוֹת וְהַעֲקִיצוֹת לְכַפֵּרֶת עוֹנוֹת וְתִשְׁמַח שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבִּינוֹ, וְיִתְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם בְּכֹל יוֹם שֶׁתִּזְכֶּה בְּשָׁנָה הַבָּאָה לְהִגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבִּינוֹ עִם מְשִׁיחַ צְדָקָנוֹ, אָמֵן.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מָה אַעֲשֶׂה לְכַבוֹד יוֹם הַלְדָתִי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּקִרְוֹב מִגִּיעַ יוֹם הַהִלְדָּת שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה לְשְׂאוֹל אִיךְ אֲנִי יֹכֵל לְנַצֵּל אֶת זֶה בְּדָרְךָ הַנְּכוּנָה.

יִישַׁר בָּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת חַיֵּי שְׂרָה, כ"ד מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א
לְכַבוֹד ... גִּרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַדְּבָר הַכִּי טוֹב שֶׁאַתָּה יֹכֵל לַעֲשׂוֹת בְּיוֹם הַלְדָתְךָ - זֶה לַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ; כְּשֶׁמוֹדִים לַהֲשֵׁם, מְשַׁבְּחִים לַהֲשֵׁם - מְרַגְּשִׁים אֶת הַטַּעַם שֶׁהַצַּדִּיקִים זוֹכִים לְהִרְגִישׁ בְּגֵן עַדָּן.

רַבִּינוֹ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹתְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ב:): "כִּי זֶה עֶקֶר שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, לַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לַשֵּׁמוֹ הַגְּדוֹל יִתְבַּרְךָ וְלַהֲפִיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ", תַּעֲנוּג הָעוֹלָם הַבָּא הוּא לַהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ וְלַהֲלֵלוֹ, לְדַעַת שֶׁהַכֹּל זֶה הוּא וְהוּא הַכֹּל, "שֶׁעַל יְדֵי זֶה סְמוּכִים וְקָרוּבִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ", כְּכֹל שֶׁמוֹדִים יוֹתֵר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּךָ

יותר קרובים אליו, "כי כל מה שיוֹדְעִין ומְכִירִין אותו יתְבַרֵךְ בְּיוֹתֵר", כְּכֹל שְׂוֹדְעִים יוֹתֵר שֶׁהַכֹּל זֶה הַשֵּׁם לְבָדוֹ, "סְמוּכִים אֵלָיו בְּיוֹתֵר", כִּי יוֹתֵר קְרוֹבִים אֵלָיו.

הרי"צ, הַאֲדָמוֹר הַקּוֹדֵם מְלִיּוּבֵאֵנוּיטֵשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ מְבִיא בְּסֵפֶר הַיּוֹם יוֹם (יא ג'סן): "בְּיוֹם הַהֲלָדָת, עַל הַאֲדָם לְהַתְּבַוֵּד וּלְהַעֲלוֹת זְכוּרוֹתָיו וּלְהַתְּבַוֵּן בָּהֶם, וְהַצְרִיכִים תִּיקוֹן וְתִשׁוּבָה - יֵשׁוּב וְיִתְקַנֵּם".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הַעֲנִינִים.

...

מה אני עושה שאשתי רוצה שאשב בכלל, אבל זה לא בשבילי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה קודם להודות לראש הישיבה על כל החזקה, דרשות, שאלות ותשובות, וכו'.
התחנתתי לפני כמה שנים, היה לי שם של בחור טוב בישיבה, אבל באמת לא אחזתי בכלום, רמיתי היטב. למעשה לא הרנחתי שום דבר מזה כי כשהגעתי לשידוכים הציעו לי מסלטה ומשמנה, ואף פעם לא היה לי קשר פתוח ונורמלי עם ההורים שלי, לכן כשהציעו את השידוך שלי לא אמרתי כלום. אשתי היא אכן אשה יהודיה כשרה עם כל הפרושים, אבל למעשה היא בדרגה הרבה יותר גבוהה ממני.

בכמה שנים אחרי החתונה נסיתי להתאים את עצמי, אבל אחרי כמה שנים זה נהיה יותר גרוע, סחבתי בכלל ימים שלמים, ועבדתי עליה שאני לומד, חיתי חיים כפולים ממש בכל פסיעה.

עכשיו אני רואה שזאת לא דרך, נסיתי להפתח קצת, התחלתי להגיד לה שאני חושב ללכת לעבוד כי בולל זה לא בשבילי, אבל היא אומרת כי היא חשבה שאני אברך ירא שמים, מה יש לי אם אתה הולך לעבוד?

אני באמת מרחם עליה, היא מוכנה במסירות נפש להביא פרנסה, העקר שאשאר בכלל, אבל אני מרגיש שאני לא מסגל. אולי ראש הישיבה יכול לתת לי עצה?

ישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאָדָם הָאֲחֵרוֹן שָׁאֵתָה יְכוּל לְעִבּוֹד עָלָיו זֶה אֲשַׁתָּךְ; עַל הָאִשָּׁה אִי אֶפְשָׁר לְעִבּוֹד, הָאִשָּׁה הִיא מִהִיחִידִים שְׂמִפְרִים הֵיטֵב אֶת הַבְּעַל, הִיא יוֹדַעַת מִיהוּ בְּעִלָּה, אִם הוּא אָדָם כָּשֵׁר אוֹ לֹא; עִם הָאִשָּׁה אִי אֶפְשָׁר לְשַׁחֵק.

וְלָכֵן חָבַל לְשִׁבַּת סֵתֶם בְּכוֹלָל וְלִדְמִינָן שֶׁהִיא תַּחֲשֵׁב שָׁאֵתָה לּוֹמֵד; אִם אֵתָה הוֹלֵךְ בְּטֵל עָלֶיךָ לְצֵאת מִהַכוֹלָל כַּמָּה שְׁיִוְתֵר מֵהָר. לְלָכֵת בְּטֵל זֶו סִכְנָה גְדוֹלָה, חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (פְּתוּבוֹת נט): "הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה וְלִידֵי שְׁעָמוּם", כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּטֵל מְגִיעִים אַחַר כֵּף לִידֵי עֲבִירוֹת וְנִכְנָסִים לְדַפְאוֹן; בְּטָלָה זֶה דְּבַר מְזִיק בְּיוֹתֵר, מְאֻבְּדִים אֶת טַעַם הַחַיִּים, מְאֻבְּדִים אֶת הַטַּעַם מֵהַכֹּל.

לָמָּה אֵתָה אוֹמֵר שְׂאִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר כְּשֶׁעוֹבְדִים? לְעִבּוֹד זֶה לֹא סִתְיָה עִם לִהְיוֹת כָּשֵׁר, לְעִבּוֹד זֶה לֹא סִתְיָה עִם לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; יִשְׁנֵם מְאוֹת וְאֶלְפֵי אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וְיִרְאֵי הַשָּׁם שְׁעוֹבְדִים בְּרַב הַיּוֹם וּבִשְׂאֵר הַזְּמַן הֵם קוֹבְעִים לְעֲצָמָם עִתִּים לְתוֹרָה. הֵם מִתְחִילִים אֶת הַיּוֹם לְפָנוֹת בְּקָר עִם תּוֹרָה וְתַפְלָה, בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם הֵם שׁוֹב חוֹטְפִים תּוֹרָה וּבְלִילָה הֵם שׁוֹב קוֹבְעִים לְעֲצָמָם זְמַן לְלָמֵד.

אֵל תִּתּוֹכַח עִם אֲשַׁתָּךְ, הִיא לֹא מִתְפַּנֵּגַת לְרַעַתָּךְ, הִיא רוֹצָה חַיִּים טוֹבִים, הִיא רוֹצָה בְּעַל יִרְאֵי שְׂמִים. מְפָרִיעַ לָהּ לְרֵאוֹת אִיךָ שָׁאֵתָה מִשַּׁחֵק אֵתָה, מְפָרִיעַ לָהּ שָׁאֵתָה לֹא מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, הִיא מְפַחֶדֶת שְׂכַשְׁתִּלְךָ לְעִבּוֹד זֶה יִהְיֶה עוֹד יוֹתֵר גְּרוּעַ, אֲבָל אִם אֵתָה תִּמְלֹא אֶת הַזְּמַן עִם דְּבָרִים טוֹבִים, לֹא תִלְךָ בְּטֵל - הִיא תִתְחִיל לְאַחֵז מִמֶּךָ, הִיא תַּחֲשִׁיב אוֹתָךְ.

קַח אֶת דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּינוּ (שִׁיחֹת תְּר"ן, סִימָן עו); רַבֵּינוּ נִתֵּן לָנוּ דְּרָךְ מְתוּקָה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה, דְּרָךְ שְׂמִתְאִימָה לְפוֹלָם, לֹא מְשַׁנָּה רֵאשׁ טוֹב - רֵאשׁ חֲלָשׁ, לֹא מְשַׁנָּה אִם בֵּין מְעוּנֵינֵינוּם לְלָמֵד אוֹ לֹא מְעוּנֵינֵינוּם לְלָמֵד, דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּינוּ עוֹבְדַת עִם כָּל אֶחָד.

תִּקְבַּע לְךָ שִׁיעוֹר בְּחֻמֵּשׁ רִש"י עִם תְּרַגוּם, תִּתְחִיל אֶת הַפְּרָשָׁה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי תִמְשִׁיךְ הַלָּאָה מִשְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי תִלְמַד עַד רְבִיעִי,

עד שבסוף השבוע תסיים את כל הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ח): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", השלחן ערוך פוסק (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילף חשוב עם הצבור", אפשר להתחיל לעבור על הפרשה כבר מיום ראשון; והמשנה ברורה מביא (שם, סעיף קטן ח) מהגר"א זכר צדיק לברכה, שהוא נהג כן, בכל יום הוא למד קצת; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה. כשהולכים בזו הדרך, אזי יכולים להיות בטוחים שיעברו בכל שבוע על כל הפרשה.

לאחר מכן תקבע לך שיעור במשניות; תתחיל מסכת ברכות ותלמד פרק אחר פרק, אל תסתכל אם אתה מבין את מה שאתה לומד או לא, תגיד את המלים של המשניות. כל מילה של תורה שלומדים יש לו להקדוש ברוך הוא נחת רוח מזה, כמו שהזוהר הקדוש אומר (קדושים פה): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", מי שרוצה ללמד את התורה הקדושה, "ולא אשכח מאן דיוליף ליה", ואין לו מי שילמד אותו ויסביר לו את מה שהוא לומד, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבל מכיון שהוא אוהב ללמד, הוא לומד בלי להבין, "כל מלה ומלה סלקא", עליו לדעת שכל מילה של תורה שהוא לומד בלי הבנה עולה למעלה לשמים, "וקודשא בריך הוא חדי בההיא מלה", והשם יתברך שמח אתה. "וקביל לה", הקדוש ברוך הוא לוקח את המלים, "ונטע לה סחרניה דההוא נחלא", ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, "ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין", ומהמלים צומחים אילנות גדולים, "ואקרון ערבי נחל", הנקראים 'ערכות', "הדא הוא דכתיב (משלי ה, יט): באהבתה תשגה תמיד"; זו הדרך לזכות להגיע להבנת הלמוד.

ועל כולם תקבע לך שיעור בגמרא; תתחיל ללמד ש"ס ותלף כסדרן, דפי הגמרא שורפים את היצר הרע. רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ריד): "תלמוד גימטריא של הקליפה המחטאת את האדם בפגם הברית שנקראת: "לילית". כשאדם לומד תורה שורף את הקליפה הזאת. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין ל): "בראתי יצר הרע, וכראתי לו תורה תבלין, אם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, ואם אין אתם עוסקין בתורה, אתם נמסרים בידו". אם תנצל את היום שלך, את שנות נעוריך היקרות - אשתך תסתכל עליך

בְּכַבּוּד, בְּהֶעֱרָצָה; הִיא תַעֲרִיף אוֹתָךְ וְלֹא תַרְיב אוֹתָךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הַקּוֹנְטְרַסִים "עֲצָתוֹ אֲמוּנָה", יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת נִסְיוֹנוֹת וְלְהַפְרִיעַ לְלַמֵּד וְלְהַתְפַּלֵּל?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מִפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים וְאֶת הַגְּלִיוֹנוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בִּישִׁיבוֹת, בְּכוֹלָלִים וּבְבִתֵּי
בְּנֵסֶת, וְאֲנִי רוֹאָה בְּמוֹ עֵינֵי אִיד אֲנָשִׁים נִדְבָקִים לַעֲצוֹת הַמְדֵהִימוֹת.

אָבֵל יֵשׁ שְׁנֵי דְבָרִים שְׁמִפְרִיעִים לִי, אֶחָד אוֹלֵי בְּחוּרִים צְעִירִים יִקְרָאוּ אֶת הַדְּבָרִים, הַרִי
אִין לָהֶם עֲדִין נִסְיוֹנוֹת בְּכֹלֵל, וְזֶה יִגְרָם לָהֶם לְחַשֵּׁב מַה שְׁלֹא צָרִיכִים. וְדָבָר שְׁנֵי אוֹלֵי אֲנָשִׁים
יִקְרָאוּ אֶת זֶה בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה אוֹ הַלְמוּד, וְאִז כָּל הַבְּטוּל תּוֹרָה וְתְפִלָּה יִהְיוּ עַל הַחֲשָׁבוֹן שְׁלִי.
אֲשֻׁמַח אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יַעֲנֶה לִּי.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א
לְכַבּוּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נִרְאָה מִהַשְּׂאֵלָה שְׁלָךְ שְׂאֵתָה מְחַפֵּשׁ לַעֲשׂוֹת צָחוּק; מַה הַקָּשֶׁר שֶׁל הַסְּפָרִים,
הַקּוֹנְטְרַסִים וְהַגְּלִיוֹנוֹת עִם נִסְיוֹנוֹת? אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמַה אֵתָה מִתְכַּוֵּן, מֵאִיזָה
נִסְיוֹנוֹת אֵתָה מְדַבֵּר? הַסְּפָרִים מְגִלִים וּמְפָרְסְמִים לְעוֹלָם אֶת הָעֲצוֹת הַמְּתוֹקוֹת שֶׁל
רַבֵּינוּ, אֶת הַדְּבּוּרִים הַמְּתוֹקִים שֶׁהַבְּעַל תְּפִלָּה הִזָּה מְסַתּוֹבֵב וּמְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים:
"שְׂאִין שׁוֹם תְּכָלִית כִּי אִם לַעֲסֹק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יב - מִהַבְּעַל תְּפִלָּה)",
מֵאִיזָה נִסְיוֹנוֹת אֵתָה מְדַבֵּר?!

בֹּא נִפְתַּח אֶת הַסְּפָרִים, הִבָּה נִלְמַד בְּיַחַד אֶת הַמִּכְתָּבִים; מַה כְּתוּב בְּסְפָרִים?
מַה כְּתוּב בְּקוֹנְטְרַסִים? מַה תִּרְאָה בְּמִכְתָּבִים? מַה תִּמְצָא שָׁם? פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם
אֲמוּנָה טְהוֹרָה, פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם חִיּוּק לְכָל אָדָם בְּכֹל מַצָּב, לְדַעַת וּלְזַכֵּר שְׂאִין

שום דבר בעולם רק השם יתברך, הוא עושה הכל, ורק אליו צריכים לפנות בעת צרה.

הספרים גורמים לחשב מחשבות אסורות?! בכל רגע יוצאים אלפים ורכבות טרף ופסול, כל בחור נאבק בנסיונות הכי קשים שרק קיימים; היכן שרק הולכים והיכן שנמצאים יש תמונות, קליפים וסרטים הכי גרועים רחמנא ליצלן; ילדים צעירים מחזיקים בכיס סמארטפונים, אייפדים מלאים בסרטים מגלויי עריות הגרועים ביותר, בחורים נופלים בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, השפה היחידה שמדברת אליהם זה רבינו הקדוש, ואתה בא להגיד על הספרים הקדושים שהם מביאים נסיונות?!

רבי נתן אמר קודם הסתלקותו: "עזרא הסופר מסתלק מן העולם והטרף והפסול מתגבר כל כך, כפי שיש היום אלפים ורכבות מהטרף והפסול; אני מקנה שדף אחד מכתבי רבינו יהיה תיקון על הכל", עזרא הסופר נסתלק בעשרה בטבת; רבי נתן רמז בזה על עצמו, שהיתה לו נשמת עזרא הסופר.

רק ספרי רבינו יכולים להציל את הדור, בפרט את בני הנעורים; הם המסכנים הכי גדולים, אף אחד לא יודע מה עובר על בחורים ובחורות; מבחוץ הכל נראה בסדר, יכול להראות שהם לא צריכים חיוזוק, אבל באמת הם עוברים נסיונות קשים ומרים שרק השם יתברך יודע. ורק הספרים האלו, השפה הזאת - זה מה שמציל אותם.

השאלה השנייה היא עוד יותר מצחיקה; אוילי שלא יביאו יותר ספרים לבית המדרש כי אנשים עלולים להכשל בלמוד באמצע התפלה? אוילי שיוציאו את כל החמשים וספרי התהלים כי אנשים יכולים להכשל ולא להתפלל; נראה שאתה מחפש לעשות צחוק.

דע לך שאי אפשר לעשות צחוק מהספרים; מי שעושה צחוק מצדיקים המפיצים את האמונה - עושה צחוק מעצמו. מהרא"ש היה תמיד חוזר ואומר את הפסוק במשלי (ט, יב): "אם חכמת - חכמת לך", אם אתה חכם - אתה חכם רק לעצמך, ו"לצת - לברך תשא", ואם אתה עושה ליצנות - אתה עושה ליצנות רק מעצמך; כשמתלוצצים מהספרים והקונטרסים לא מתלוצצים מרבנו, מתלוצצים מעצמם. כי כשיגיע היום האחרון בחיים אז יראו מי המצחיק.

אשרי מי שמפיץ את העצות והחזוק של רבינו הקדוש לפולם, הוא זוכר מה

הַסְּפָרִים עָשׂוּ אֹתוֹ, הוּא מוֹדֶה עַל הָאֲמַת אֵיךְ הַסְּפָרִים הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, הוּא לֹא שׁוֹכַח אֵיךְ הָיָה נִרְאֶה, מִבְּחוּץ גַּם הוּא הָיָה נִרְאֶה תָּמִים, חָף מִפֶּשַׁע, מְלֵא חַן וְכוּ' וּמִבְּפָנִים הוּא הָיָה בְּתוֹךְ הַטּוֹמְאָה הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; הוּא יִזְכֶּה לְתַקֵּן הַכֹּל, זֶה יִהְיֶה תַקּוּן בְּשִׁבְלֹו. כִּפִּי שָׂרְבַנּוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת נֶאֱוָף, סִימָן מֵא): "תַקּוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה - שִׁישְׁתִּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה."

...

אֲחֵרֵי שְׁעֵבְרַתִּי חֲזִיָה קָשָׁה, אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְלַכֵּת לְמִקְנָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּבַר רֵאשׁוֹן אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹדוֹת עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְּכַתְּבִים, עֲצוֹת וְכוּ'.

אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁתֵּף אֶתְכֶם בְּנוֹשֵׂא קָשָׁה שְׂלֵא דְבַרְתִּי עֲלָיו עִם אֵף אֶחָד עַד הַיּוֹם. אָבִי חֲנֻךְ אוֹתִי לְלַכֵּת כָּל יוֹם לְמִקְנָה מִהֶבֶר מְצוּהָ, הוּא הִזְהִיר אוֹתִי לֹא לְלַכֵּת כְּשֶׁהַמִּקְנָה מְאֹד מְלֵא עִם אֲנָשִׁים, וְגַם לֹא לְלַכֵּת כְּשֶׁהַמִּקְנָה מְאֹד רֵיק, רַק כְּשִׁישׁ לְפָחוֹת כְּשֶׁבַע שְׁמוֹנָה אֲנָשִׁים, כִּי כְּשֶׁזֶה רֵיק אֲפֶשֶׁר לְפָגֵשׁ שָׁם אֲנָשִׁים לֹא נְקִיִּים. וְכֵן נִהְיֵתִי בְּמִשְׁךְ כַּמָּה שָׁנִים.

לְפָנַי כְּשֶׁנָּה, עֲבַרְתִּי מִקְרָה מְאֹד קָשָׁה, הִלְכֵתִי לְמִקְנָה כְּמוֹ בְּכֹל יוֹם, וְהָיוּ שָׁם כַּמָּה יְהוּדִים שְׂאֵנִי מְכִיר מִבֵּית הַכְּנֶסֶת וּשְׂכָנִים וְכַדוּמָה, נִכְנַסְתִּי לְבוֹר, וּפְתָאוּם תּוֹפֵס אוֹתִי בְּרִנֵּשׁ לֹא מִכָּר, וּמִסְמָן לִי לְהִיּוֹת בְּשִׁקֵּט, נִסִּיתִי לְהַחְלִץ מִמֶּנּוּ אָבֵל זֶה לֹא הָיָה אֲפֶשֶׁרִי, וְהוּא הִתְחִיל לְגַוֵּעַ בִּי בְּצוּרָה מְגַעִלָה.

כָּל הַסְּפוּר הַזֶּה הִגְעִיל אוֹתִי מְאֹד, הֵייתִי נוֹרָא בְּהֵלָם, לֹא צִעֲקֵתִי מְרֹב פֶּחַד וּבְהֵלָה, אָבִא שְׁלִי אוֹמֵר לִי מִלִּידוֹתַי שְׁנֵה עֲבִירָה נוֹרְאָה לְגַעַת אֵיפָה שְׂאֶסוּר, וְעַכְשָׁו הוּא עוֹשֶׂה אֵת זֶה רַחֲמָנָא לִיעֲלֵן, וְכִכָּה הוּא לֹא עוֹב אוֹתִי בְּמִשְׁךְ כְּשֶׁלֶּשׁ אַרְבַּע דְּקוֹת, עַד שְׂאֶחָד בָּא לְהַכְּנֵס לְמִים וְאֵז הוּא עוֹב אוֹתִי, כְּאֵלוֹ לֹא הָיָה.

מִיַּד בְּרַחְתִּי הַחוּצָה, אֲפִילוֹ לֹא עָשִׂיתִי מְקַלְחַת כְּהַרְגֵלִי, הַתְּבַיִישְׁתִּי מְאֹד לְסַפֵּר שָׁם מִי הוּא וְכוּ', כִּי יִסְתַּכְּלוּ עָלַי גַּם כְּבַחוֹר מִסְכֵּן שֶׁהִתְעַסְקוּ אִתּוֹ בְּצוּרָה בְּזוּיָה. הֵייתִי מְאֹד שְׁבוּר וְכָאוֹב, בְּבֵית שְׂאֵלוֹ אוֹתִי מִה קָרָה, הַתְּחַמְקֵתִי וְאִמְרַתִּי שֶׁחֶבֶר מִהִשִּׁיבָה מְאֹד בִּישׁ אוֹתִי, וְאֲנִי לֹא יוֹכֵל לְהַגִּיד פְּרִטִים.

אֲחֵרֵי כַּמָּה יָמִים נִרְגַעְתִּי קוֹצֵת, אָבֵל מְאֹז אֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְלַכֵּת לְמִקְנָה, אֲנִי לוֹקַח מְגַבַּת

ואני מרטיב את הפאות שִׁיחֲשָׁבו שְׁהִיִּיתִי בַּמְּקוֹה, אֲבָל זֶה מִמֶּשׁ בְּלִתי אֶפְשָׁרִי. אֶפִּילוּ בְּעָרֵב יוֹם כּפּוֹר, שׁוֹזוּ הַלְכָה שְׁחִיבִים לְלַכֵּת, הַלְכָתִי, אֲבָל כְּשֶׁרָק הוֹרַדְתִּי אֶת הַבְּגָדִים חָזְרוּ אֵלַי כָּל הַמְּרֹאוֹת הַנוֹרָאִים, וְהִתְלַבְּשִׁיתִי מִיַּד בַּחֲזָרָה וְהִלְכָתִי מִשָּׁם, בְּתַקְוָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא הַבְּחִין שֶׁבְּכֻלָּ לֹא נִכְנַסְתִּי לַמְּקוֹה.

בְּרוּר לִי, שְׂאֵם הִיִּיתִי פּוֹגֵשׁ אֶת הַפּוֹשֵׁעַ הַזֶּה הַיּוֹם, הִיִּיתִי מְזַהֵר אַחֲרֵים שִׁישְׁמְרוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא פּוֹגֵעַ בְּיַלְדִים וּבַחֲזָרִים צְעִירִים, אֲבָל מֵאֵז לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ יוֹתֵר. הַתְּפַלְלִיתִי הִרְבָּה לַהֲשֵׁם שִׁיּוֹצִיא מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַפְּחָדִים הָאֵלוּ, אֲנִי מֵאֵד מְתִיבֵשׁ לְלַכֵּת לְדַבֵּר עִם מִישָׁהוּ עַל הַנוֹשָׂא, חֲשַׁבְתִּי לְעֻצְמִי שֶׁכִּמָּה שָׁנִים לִפְנֵי זֶה הָרִי הַלְכָתִי וְהַכֵּל הִיָּה בְּסֹדֵר וְאֲנִי לֹא צָרִיד לִפְחַד יוֹתֵר מִדִּי, אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה שְׁלֹא יוֹצֵא לִי מִהֲרֹאשׁ הַמְּקָרָה הַנוֹרָא שְׁעֵבְרָתִי, אוּלַי יֵשׁ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אִיזָה עֲצָה טוֹבָה בְּשִׁבְלִי? אִם כֵּן אֶשְׁמַח מֵאֵד.

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֲשָׁנ, שְׁנַת תּשׁפ"א
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה לֹא עֵסֶק לְבְרִיחַ מִבְּעֵינָה; הַיּוֹם זֶה מְקוֹה, מְחַר זֶה מִשָּׁהוּ אַחַר וּבְמִקְוֶם אַחַר; הָאֵם תִּשְׁאָר סְגוּר בְּבֵית כָּל הַחַיִּים?

תִּתְחִיל בַּחֲזָרָה לְלַכֵּת לַמְּקוֹה, אֵל תִּפְחַד מֵאֵף אֶחָד; תִּכְנִיס בְּךָ אֶת הָאֲמוּנָה, תִּשְׁנֶן לְעֻצְמְךָ יוֹם וְלַיְלָה: 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתִי, עִמִּי, וְאַצְלִי, וְאֵז לֹא יֵאֱנָה לְךָ כָּל רָע. כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מוֹצְאִים, חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה מְסֻפָּרִים (סְנֵהֲדָרִין סז): מְכַשְׁפָּה אַחַת רְצָתָה לְעֵשׂוֹת כְּשׁוֹף עַל הַתְּנָא רַבִּי חֲנִינָא, הִיא לְקַחַה חוֹל מִתַּחַת לְרַגְלָיו, וּכְשֶׁרַבִּי חֲנִינָא שָׁם לֵב מָה הִיא רוֹצֵה לְעֵשׂוֹת הוּא אָמַר לָהּ: "אִי מְסַתְּיֵיעַת זִילִי עֲבִידִי", אֲנִי מִפְּחַד מִמֶּךָ, אַתְּ יוֹכֵלָה לְנִסּוֹת לְעֵשׂוֹת כְּשׁוֹף כְּמָה שְׂאֵת רוֹצֵה, כְּתוּב (דְּבָרִים ד, לה): "אֵין עוֹד מִלְּבָדוּ"; רוֹאִים מִכָּאן שְׂאֵם חַיִּים עִם אֲמוּנָה נְהִיִּים כָּל כֶּף חֲזָקִים, לֹא מִפְּחָדִים מֵאֵף אֶחָד.

אִם תִּתְחַזַּק בְּאֲמוּנָה - הַשְּׂדִים וְהַקְּלָפוֹת לֹא יְבוֹאוּ אֵלֶיךָ; הַמְּנוּגְלִים מְרִיחִים אֲנָשִׁים חֲלָשִׁים, הֵם לֹא מְנַסִּים לְגֻשֵׁת אֵל אֲנָשִׁים חֲזָקִים. כְּפִי שְׁמַצִּינוּ, כְּשֶׁעֲמַלְק הִגִּיעַ לְטִמָּא אֶת יִשְׂרָאֵל הוּא לָקַח אֶת הָאֲנָשִׁים הַחֲלָשִׁים שְׁמַתְנַדְנָדִים, כְּתוּב (דְּבָרִים כה, יח): "וַיִּזְנוּ בְּךָ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיךָ", הוּא לָקַח אֶת כָּל הַחֲלָשִׁים שְׁהֶעֱנָן פִּלְט

אוֹתָם; אֵלּוּ שְׁלֹא הָיָה לָהֶם אָמוּנָה חֲזָקָה, אֲנָשִׁים כְּאֵלּוּ הוּא מִפִּיל, לְעַמְלֵק אֵין שְׁלִיטָה עַל אֲנָשִׁים שְׁחֻזְקִים בְּאָמוּנָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ מָאֵד, תִּכְנִים בְּךָ אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, תִּדְבֵּר אֵלָיו, תְּשׁוּחַח אֹתוֹ, תִּדְבֵּר אֶל הַשֵּׁם כְּמוֹ שְׁאַתָּה מְדַבֵּר אֶל חֵבֶר טוֹב, תִּדְבֵּר אֵלָיו בְּשֹׁפָה שְׁלֵף; זֶה יִתֵּן לְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, אֶתָּה תִּתְּנֶנֶךָ לְאָדָם חֲדָשׁ, יוֹתֵר לֹא תִפְחַד מֵאַף אֶחָד, יוֹתֵר לֹא תִשָּׂאֵר עִם פֶּה סְגוּר כְּשֶׁדְּבַר כְּזֶה יִקְרָה הַשֵּׁם יִשְׁמְרִינוּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מִתֵּר לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה בְּלִילָה?

שְׁאַלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּבַר רֹאשׁוֹן אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת עַל הַדְּרָךְ הַמְּפֹלָאָה שֶׁל לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגוּם בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעָה, בְּיוֹם רֹאשׁוֹן עַד שְׁנֵי וּבְיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי וְכֵן הַלָּאָה, בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי עוֹמֵד לְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגוּם בְּפַעַם הָרִאשׁוֹנָה בְּחַיִּי.

רְצִיתִי לְשֹׂאֵל, בְּחוֹדְשֵׁי הַחֲרָף קֶצֶת קֶשֶׁה לִי לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה בְּיוֹם, כִּי אֲנִי עוֹבֵד בְּרַב הַיּוֹם, הַאִם מִתֵּר לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה בְּלִילָה, אוֹ שְׁחִיבִים לְהִתְאַמֵּץ לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה דְּיוֹקָא בְּיוֹם?

יִישַׁר חַפְּךָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזָרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ כְּסֶלּוֹ, שְׁנַת תּשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אִם עוֹבְרִים עַל הַפְּרָשָׁה עִם רַש"י אֲפָשֶׁר לְלַמֵּד חֲמֵשׁ עִם הַתִּרְגוּם אֲפִילוֹ בְּלִילָה, אֲבָל חֲמֵשׁ לְבַד - הָאֲרִיז"ל הַקְּדוֹשׁ הַקַּפִּיד שְׁלֹא יִלְמְדוּ בְּלִילָה (שַׁעַר הַמְּצוּוֹת, פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן).

תְּהִיָּה חֲזָק לְעִבּוֹר עַל הַפְּרָשָׁה; בְּמִשְׁךְ כָּל הַשְּׁנַיִם שֶׁהֵשֵׁם זָכָה אוֹתִי לְשִׁמוּעַ אֶת שְׁעוֹרֵי לֵיל שִׁישִׁי מִמּוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲנִי לֹא זוֹכֵר שֶׁהִיָּה שְׁבוּעַת אֶחָד

שמוֹהֲרָא"ש לא דבר מהמִצְוָה שֶׁל לַעֲבוֹר עַל הַפְּרָשָׁה. מוֹהֲרָא"ש תָּמִיד שָׁנָן מֵהַ שְׁחַכְמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ח.): "אָמַר רַב הוֹנָא בַּר יְהוּדָה אָמַר רַבִּי אֲמִי, לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִים לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו"; וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אוֹרַח חַיִּים סִמְן רַפָּה) שֶׁכָּל אָדָם מִחַיִּב לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּמִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַפְּרָשָׁה זוֹכֵה לְאָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנַיִם; זֶה הַסְּגוּלָּה הַכִּי טוֹבָה לְחַיִּים טוֹבִים, וְזֶה מְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע.

מוֹהֲרָא"ש הִזָּה מִבְּקֵשׁ מֵאֲתָנוּ שֶׁכָּבֵר נִתְחִיל מִתְחִלַּת הַשָּׁבוּעַ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֶפְיָלוּ שְׁאָרִיז"ל אוֹמַר (פְּרִי עֵץ חַיִּים, שְׁעַר הַנְּהַגְתָּ הַלְמוּד [ע' שְׁנוֹן]) שְׁיַעֲבֹרוּ עַל הַפְּרָשָׁה בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת; אֲבָל אֲסוּר לְאָדָם לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, צְרִיכִים לְרֹאוֹת אִם בְּאֵמֶת עוֹשִׂים בְּכָל שָׁבוּעַ כְּמוֹ שֶׁהֵלְכָה דוֹרְשָׁת, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁלִחָן עֲרוּף פּוֹסֵק (ש"ס, סְעִיף ג'): "מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילֶף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר", מִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֶפְשָׁר כָּבֵר לְהִתְחִיל לַעֲבוֹר עַל הַפְּרָשָׁה, וְהַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה מֵבִיא (ש"ס, סְעִיף קטן ח) מֵהֶגְרָא הַקְּדוֹשׁ זְכוֹר צְדִיק לְבִרְכָה, שֶׁהוּא נֶהְגַּ כֵּן, בְּכָל יוֹם הוּא עוֹבֵר קֶצֶת עַל הַפְּרָשָׁה; בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי עַד רְבִיעִי וְכֵן הֵלָאָה. אִם הוֹלְכִים בְּדַרְךָ הַזֹּאת, אֲזִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים שְׁיִסְיְמוּ אֶת הַפְּרָשָׁה בְּכָל שָׁבוּעַ.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמַר אֶת שֶׁהַסְּבָה שֶׁמְזוֹלְזָלִים בַּמִּצְוָה הַזֹּאת, כִּי אֲנָשִׁים מַחֲפָשִׂים שְׁלֵמוֹת, רוֹצִים לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה כְּמוֹ שֶׁהָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ אָמַר - שְׁיַעֲבֹרוּ עַל הַפְּרָשָׁה בְּעֶרְבַ שַׁבָּת, וּבְגִלָּל שְׁמָאֵד קָשָׁה לְרַב הָאֲנָשִׁים לַעֲבוֹר עַל הַפְּרָשָׁה בְּעֶרְבַ שַׁבָּת, בְּפֶרֶט בַּחֲרָף כְּשֶׁהִזְמַן מְאֹד מְקַדֵּם, לְכֵן אֲנָשִׁים לֹא עוֹבְרִים עַל הַפְּרָשָׁה וּמְזוֹלְזָלִים בָּזֶה, אֲבָל אִם הוֹלְכִים עִם הַשְּׁלִחָן עֲרוּף, מִתְחִילִים מִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֲזִי זוֹכִים לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם שְׁנָה גַם בְּכָל מִצְוָה מִן הַמִּבְחָר, כְּמוֹ שֶׁהַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה (ש"ס) מֵבִיא מֵהַסְּפָר מִטָּה יְהוּדָה: "אִם הוּא קוֹרָא מִתְחִלַּת הַשָּׁבוּעַ וְהֵלָאָה, הוּא גַם כֵּן בְּכָל מִצְוָה מִן הַמִּבְחָר".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

האם אשה חייבת ללכת להתפלל בבית הכנסת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א.

תודה על כל השיעורים שמחזקים אותי כל כך, ובפרט השיעורים לנשים שמאד עוזרים לי בחיים, אף אחד בדורנו לא נותן כאלה שיעורים שמלמדים איך להתנהג למעשה בחיי היום יום.

אני אשה צעירה, אין לי עדון ילדים, בראש השנה שעבר חשבתי לעצמי אם עדיף שאלך לבית הכנסת להתפלל, או עדיף שאשאר בבית, מצד אחד אני הרי יכולה ללכת לבית הכנסת, אין לי עדון ילדים שאני צריכה לטפל בהם, אבל מצד שני אני לא מרגישה בנח לבכות ולבקש מהשם בבית הכנסת בין נשים, כשיסתכלו עלי ויראו איך שאני בוכה.

יירר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁ"פ

מרת ... תחזי'.

קבלתי את מכתבך.

אם לא נח לך להתפלל בבית הכנסת את יכולה להתפלל בבית; כשייש לך זמן תשוחחזי עם השם ותבקשי ממנו מה שאת צריכה. על ידי התבודדות ותפלה האמונה מתחזקת; מתחילים לחיות עם השם עד שכבר לא אכפת מה אנשים חושבים ומדברים וכו'.

אדם צריך להגיע לכזאת דרגה, לחיות עם השם, עד שלא יהיה אכפת לו מה אנשים אחרים מדברים וחושבים עליו. פי כשנצרכים לבריות - מדמינים שהשני יכול לעזור או להרע, אזי אומרים חכמינו הקדושים (ברכות ו): "בין שנצטרך אדם לבריות פניו משתנות ככרום", צריכים להתחפש בצבעים אחרים, אי אפשר להתפלל בין אנשים פי חושבים כל הזמן: 'אולי מישהו יסתכל איך אני מתפלל?' 'אולי יהיה לי כבוד?' 'אולי אקבל כסף?' ואז אומר רבינו בפרוש (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סו): "פי מי שהוא נצרך לבריות", מי שחושב מאנשים, הוא חושב שאנשים יכולים לעזור לו, "קשה לו מאד להתפלל ברבים, נטוב ונוח לו להתפלל ביחיד", עדיף שאחד כזה יתפלל ביחידות.

אם תדברי הרבה להשם תתחילי לראות שאין שום דבר בעולם, רק הקדוש

בְּרוּךְ הוּא; אֶת תַּחֲיִילִי לְהַרְגִישׁ אֶת הַשֵּׁם, וְשׁוּם דָּבָר כָּבֵר לֹא יִבְלָבֵל אוֹתָךְ. כְּמוֹ שֶׁרַבְנוּ מִמְּשִׁיךְ וְאוֹמֵר: "מִי שֶׁאֵינוֹ נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת, שֶׁאֵינוֹ צְרִיךְ לָהֶם לְשׁוּם דָּבָר, יוֹכֵל לַעֲמֹד בֵּין אֲלֵפִים וְאָנָשִׁים לְהִתְפַּלֵּל בְּאַמֶּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבָדוֹ, מֵאַחַר שֶׁאֵין נִצְרָךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה - לֹא לְפָנֶנְסָה, וְלֹא לְכַבוֹד, וְלֹא לְשׁוּם דָּבָר, רַק 'שְׁבָרוּ עַל ה' אֱלֹקֶינוּ'".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ יִסְתַּכְּלוּ עָלַי אַחֲרֵי פְּעָמַי גְּרוּשִׁין?

שְׁאַלָה:

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יְכוּל לַעֲזֹר לִי בְּמַצְבִּי. כְּבָר הִתְגַּרְשְׁתִּי פַּעַם אַחַת וְהִתְחַתַּנְתִּי שׁוּב, וְנוֹלְדוּ לָנוּ שְׁנֵי יְלָדִים בְּיַחַד. לְמַעֲשֵׂה הַמַּצָּב אֲצַלְנוּ בְּבֵית הַתְּחִיל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ מְאֹד בְּשָׁנָתַיִם הָאַחֲרוֹנוֹת, הַיְלָדִים שֶׁאֲשֵׁתִי הֵבִיאָה אִתָּהּ מִמֶּשׁ מָרְרוּ לִי אֶת הַחַיִּים, וְהִיא עוֹד עֹמְדָה לְצַדָּם נְגִדִי, לֹא הִכִּירוּ בִּי כְּאָבָא בְּבֵית, אֲלֹא כְּאָחַד שֶׁצְרִיךְ לְהֵבִיא כֶּסֶף, וְלִכֵּן נִפְרַדְנוּ עִכְשָׁיו, וְאַנְחֵנוּ הוֹלְכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּקָרוֹב.

אָנָשִׁים מִסְתַּכְּלִים עָלַי כְּעַל לֹא יַעֲלֹחַ, הוּא כְּבָר הוֹלֵךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּפַעַם הַשְּׁנִיָּה, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי לֹא כָּל כָּךְ רַע, לְמִרְוֹת שֶׁאֵף אֶחָד לֹא מְשַׁלֵּם, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁפְּשוֹט נִפְלְתִי בַּפַּח פְּעָמַיִם.

וְעַכְשָׁיו אֲנִי חוֹשֵׁב אֵיךְ אוֹכֵל לַעֲבֹר אֶת הַתְּקוּפָה הַקְּשָׁה; שְׁנֵי הַיְלָדִים נִמְצְאִים אֲצָלִי, וּמִי יִרְצֵה לְקַחַת אוֹתִי עִכְשָׁיו אַחֲרֵי שֶׁהִתְגַּרְשְׁתִּי פְּעָמַיִם, וְעוֹד עִם שְׁנֵי יְלָדִים? אֲנִי כָּל כָּךְ רוֹצֵה חַיִּים נוֹרְמָלִיִּים, לְהִקְיָם בֵּית יְהוּדִי יָפֵה עִם אֲהָבָה וְשִׂמְחָה, וְשֵׁאִם יִהְיוּ קְשׁוּיִים שֶׁנִּעֲבַר אֶת זֶה בְּיַחַד.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"פ

לְכַבוֹד ... גְּרוּ יִאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָשָׁה לַעֲנוֹת כְּשֶׁלֹּא מִפְּרִים אֶת הָאָדָם וְלֹא יוֹדְעִים פְּרִטִים וְכוּ'; בַּפֶּרֶט
שָׂאֲתָה עֲדִין אוֹחֵז לִפְנֵי הַגֵּט, קָשָׁה לִי לַעֲנוֹת לָךְ, כִּי "גְּרוּשִׁין זֶה לֹא פְּתוּרִין".

אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר לַעֲצֻמָּךְ מֵהַ יְלָדִים עוֹבְרִים כְּשֶׁהוֹרִים מִתְּגַרְשִׁים; הַדְּבָר
הַכִּי גְרוּעַ שְׁהוֹרִים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְיִלְדֵיהֶם הוּא לְהִתְגַּרֵּשׁ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. אֲנִי יָכוֹל
לֹאמַר לָךְ מֵהַ שְׂקִבְלֵתִי מִמוֹהֲרָא"ש ז"ל: "גְּרוּשִׁין זֶה לֹא פְּתוּרִין", בַּפֶּרֶט כְּשֶׁיֵּשׁ
יְלָדִים בַּבַּיִת; כִּי אִם מִתְּגַרְשִׁים הַיְלָדִים סוֹבְלִים מִזֶּה מְאֹד לְכָל חַיֵּיהֶם.

בְּמִשָּׁךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה שָׁאֲנִי עוֹסֵק עִם יְלָדִים וּבְחוּרִים רְאִיתִי שָׂרֵב הַבְּעִיּוֹת
קוֹרוֹת אֲצֵל יְלָדִים לְהוֹרִים גְּרוּשִׁים. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (גיטין ז:): "כָּל
הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲפִילוֹ מִזִּבְחַת מוֹרִיד דְּמָעוֹת". מוֹהֲרָא"ש תְּמִיד הֵיךְ אוֹמֵר:
לְמָה דְּוָקָא הַמְּזַבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת? הֲרֵי יֵשׁ הַרְבֵּה כְּלָיִם בַּבַּיִת הַמְּקַדָּשׁ; לְמָה לֹא
הַשְׁלַחֵן בּוֹכָה, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן, לְמָה דְּוָקָא הַמְּזַבַּח? אֲלֹא שֶׁהַמְּזַבַּח בּוֹכָה,
כְּאוֹמֵר: "כְּבָר מִקְרִיבִים עָלַי מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת, לְמָה חָסַר שְׂכִיבָאוּ עוֹד קַרְבָּנוֹת...".

הַנִּקְדָּה הַיָּא לֹא אֵיךְ אֲנָשִׁים מִסְתַּכְּלִים עָלֶיךָ וּמָה אֲנָשִׁים יִגִּידוּ; מָה אֲכַפֵּת לָךְ
מֵהַ אֲנָשִׁים יִגִּידוּ? אֲתָה צָרִיךְ יוֹתֵר לְחַשֵּׁב עַל הַיְלָדִים מֵאֲשֶׁר לְחַשֵּׁב מֵהַ אֲנָשִׁים
יִגִּידוּ.

תַּתְּחוּק בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדְדוֹת, תִּצָּא לְטִיֵּל קֶצֶת בְּמִקוֹם שָׂאִין שָׁם אֵיךְ אֶחָד,
וְשָׁם תִּצְעַק אֶל הַשֵּׁם שְׂעִיזוֹר לָךְ שֶׁתִּדַּע מָה עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת; תִּסְפֹּר לוֹ אֶת הַכָּאֵב
שֶׁלָּךְ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי עֵצָה
טוֹבָה שְׂאֲדַע מָה לַעֲשׂוֹת", אִם תִּהְיֶה חֲזָק עִם זֶה אֲתָה תִּדַּע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

הַעֲצָה שֶׁל הַתְּבוֹדְדוֹת הַיָּא בְּנִדְאֵי עֵצָה טוֹבָה, לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהַשֵּׁם שְׂיִדְעוּ
אֵיךְ לְהִתְנַהֵג; רְבִינוּ שְׂמַע פְּעַם אֵיךְ מִיִּשְׁהוּ מִתְּפַלֵּל עַרְבִית וְהוּא אוֹמֵר בְּחַפְזוֹן אֶת
הַמְּלִים: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ" אָמַר לוֹ רְבִינוּ (שיחות ה'ר"ן, סימן רלח): "אֶת
הַמְּלִים הָאֵלֶּה הֲרֵי צָרִיךְ לֹאמַר בְּכּוֹנֵה גְּדוּלָּה, זֶה תְּפִלָּה מְאֹד חֲשׂוּבָה", כִּי עֵיקַר
הַבְּעִיָּה הַיָּא שְׂלֵא יוֹדְעִים מָה לַעֲשׂוֹת, יִשְׁנֵם סְפָקוֹת אִם לַעֲשׂוֹת כֶּף אוֹ כֶּף,
וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ" רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם תֵּן לִי עֵצָה טוֹבָה שְׂאֲדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

הַשֵּׁם יִרְחַם עָלֶיךָ, שְׂתִזְכֶּה לְדַעַת מָה עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת.

...

איזה צבע בגד אינו צנוע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה רבה על כל העצות והחזוק, במיוחד על השכל שמנחת במכתבים של עצתו אמונה, זה ממש החיים שלי.

רציתי לשאול שאלה בענין צניעות שאף פעם לא היתה ברורה לי. מה המקור שלא ללבש בגד בצבע אדם, האם זו הלכה, מנהג? ומה לגבי ילדות מתחת לגיל שלש, האם להן כן מתיר ללכת עם אדם? ומה לגבי בנים? ומה עם כל הצבעים שהם 'לא ממש' אדם כגון: קרמל, בורדו, אדם בורדו, ורד כהה, וכדומה? לפעמים הבגד הוא בצבע אחר רק עם דגמה קטנה או פס וכו' האם זה בעיה?

יישר כח על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תולדות, ב' דראש חודש כסלו, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'.

קבלתי את מכתבך.

המקור שלא ללכת עם אדם נפסק בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן קעח, סעיף א) שלא ילכו עם בגדים אדמים משום (ויקרא יח, א): "ובחקתייהם לא תלכו", שלא נהיה שוים לאמות העולם. אנחנו גם מוצאים (ברכות כ.) שרב אדא בר אבהו ראה אשה ברחוב עם בגד אדם הוא קרע את זה מעליה כי זה פריצות לאשה ללכת עם זה, אחר כך הוא ראה שהאשה היא לא יהודיה, אלא נוצריה והוא היה צריך לשלם לה כסף על שהוא ביש אותה. רואים מזה שאסור לאשה יהודיה ללכת עם בגדים של גוים.

עם צבעים אחרים אין בעיה, אבל צריכים להזהר שזה לא יהיה צעקני ובוולט.

תבקשי מהשם שיהיה לך רגש לצניעות; שתראי את היפי של להתלבש עדין, שתדעי על כל בגד וכל לבוש אם זה עדין ואם את יכולה ללכת עם זה, ואז תזפי לדורות פשרים, ילדים צדיקים. כמו שחכמינו זכרוננו לברכה אומרים (במדבר רבה ח, ט): על הפסוק (תהלים קכח, א): "אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי

יִתִּים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ" - "בְּזֶמַן שֶׁהָיָא נוֹהֲגִת בְּעֶצְמָה דַּת יְהוּדִית, שֶׁהָיָא צְנוּעָה, זֹכָה שְׂיוּצָאִין מִמְּנָה בְּנִים בְּעַלֵּי מְקָרָא, בְּעַלֵּי מְשָׁנָה, בְּעַלֵּי מַעֲשִׂים טוֹבִים, הָדָא הוּא דְכָתִיב: בְּנִיךָ כְּשִׁתִּילֵי יִתִּים".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחֵי בְּכָל הָעַנְיָנִים.

...

איש אמונות

תשאל את הורֵיךְ איזה הכשרים לאכול

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשון, שנת תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג.

שמחתי מאד לשמוע מהמלמד שלך שאתה מתנהג בדרך ארץ וביראת
שמים; אתה יודע שאצל רבינו דרף ארץ היה הדבר הכי חשוב, רבינו אמר: "אם
קיסרים ומלכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי דרף ארץ, היו שולחים את
בניהם אלי ללמוד דרף ארץ".

בנוגע לשאלתך מאיזה הכשרים מתר לאכול; אני עונה לאנשים שאין להם
משפחה נורמלית וכו', הם לא יודעים איך להתנהג, להם אני עונה, אבל לך יש
הרי אבא יקר ואמא יקרה, אנשים טובים ויראי שמים; תשאל אותם מה הכשר
טוב. מה אתה יכול לאכול ותזהר לא לאכול מהכשרים חלשים, פי כשאוכלים
אוכל לא כשר זה מרעיל את כל הדם, זה סותם את הלב, מאבדים את האמונה.

תבקש מהורֵיךְ שיראו לך בדיוק איזה הכשרים אתם אוכלים.

תראה את המכתב להורֵיךְ.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

הכסף מהפצה תתן רק לצדקה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשון, שנת תשפ"א
לכבוד ... נרו זאיר, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג.
קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה הולך להפצה, אתה מפיץ את העצות המתוקות של רבינו
לאחרים, אין דבר יותר גדול אצל השם יתברך מלהחזיר יהודים אליו.
מה שאתה שואל, מה לעשות עם הכסף של הפצה; את כל הכסף תתן
לצדקה, תביא את הכסף שלך לישיבה, למקום שנותן לך את העצות היפות
לחיים.

אסור לקחת כסף של צדקה למשחקים וכדומה, אוי ואבוי לבחורים
שאוספים כסף וקונים עם זה סיגריות או משחקים אחרים. חכמינו זכרונם
לברכה אומרים (פאה ת, ט): "וכל מי שאינו לא חגר, ולא סומא, ולא פסח, ועושה
עצמו כאחד מהם", מי שעושה את עצמו כחגר או עיוור, הוא מרמה אנשים
כשהוא אוסף כסף, "אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם", לא ימות עד
שהוא אכן נהיה כך השם ישמרנו.

את כל הכסף תתן לצדקה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

סרטים זה לא טוב לאדם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת חיי שרה, כ"ד מר-חשון, שנת תשפ"א
... תחי', תלמידת בית פיגא ברסלב.

אל תצפי בסרטים מלכלכים; זה לא טוב לאדם וזה מזיק אחר כך לחיים.
אם מסתכלים בקליפים מלכלכים ובסרטים מגעילים נכנסים לדכאון; בהתחלה
זה נראה כאלו שנכנסים לעולם מואר, אבל אחר כך מגישים שהחיים נגמרים.
תצייתי לי, אל תצפי בסרטים; חבל על החיים שלך. את בחורה צעירה
ומצפה לך עתיד יפה, עוד מעט את תמצאי שידוך טוב ותקמי בית יפה, למה
שתחריבי בנדיך את עתידך היפה? שמירת עינים זה לא רק לגברים, שמירת

עֵינַיִם זֹו מְצַנֶּה גַם לְנָשִׁים.

בְּנוֹגַע לְכֹאכִים שְׂאֵת עוֹבְרֵת; רַבִּינוּ הַקְדוּשׁ נָתַן לָנוּ מִתְּנָה 'הַתְּבוּדוֹת'; שְׂאָדָם יְשִׁיחַ אֶת לְבוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהָ הָאִישִׁית, בְּשִׁפְתַּי הָאֵם; שְׂאָדָם יִלְךְ לְמָקוֹם שְׂאָף אֶחָד לֹא נִמְצָא שֵׁם וְיְשִׁיחַ אֶת הַלֵּב, שְׂיִסְפֹר לְהֵשֵׁם כֹּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אִיפֹה הַיִּצָּר הַרַע מִפִּיל אוֹתוֹ כֹּל הַזְּמַן וְכִמָּה שֶׂהוּא רוֹצֶה כְּכֹר לְהִיּוֹת טוֹב הוּא נוֹפֵל בְּחֻזְרָה לְבוּץ.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנֻנָּיִם.

...

בְּתוֹךְ הַמְרִירוֹת מְסִתֶּמֶר הַבוֹרָא הַמְּתוֹק

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת חֵי שְׂרָה, כ"ד מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א
לְכַבּוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֲנִי יוֹדַע מַה עוֹבֵר עָלַיךְ, לְבִי נִקְרַע לְרְאוֹת אֶת כְּאִבֶּיךְ; עִם כֹּל זֶה מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׂתַתְּחִזֵּק, תִּנְסֶה לְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב שֶׂהֵשֵׁם נוֹתֵן לְךָ, הַזֹּהֵר הַקְדוּשׁ אוֹמֵר (הַקְדָּמָה, ד.) בְּכֹל יוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִן הַשָּׁמַיִם וּמְכַרְזֵת: "מֵאֵן מְנֻכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא עַד לֹא יִיתוּן הֶכָּא", מִי מִכֶּם יְכוּל לְהַפֵּךְ וְלַעֲשׂוֹת מַחֲשָׁף - אֹר וּמִמֵּר - מִתּוֹק? "מֵאֵן מְנֻכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכֹל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר", מִי מַחְכָּה בְּכֹל יוֹם שְׂיֵאִיר הָאוֹר? לְאָדָם הַזֶּה יִהְיֶה חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא; כִּי כְּשֶׂאָדָם זוֹכֶה, הוּא עוֹשֶׂה מַחֲיִיו הַמְרִים חַיִּים מִתּוֹקִים, מִהַחֲשָׁף הוּא עוֹשֶׂה אֹר; הוּא יוֹדַע שְׂבִתּוֹךְ הַחוֹשֶׁף הֵשֵׁם מְסִתֶּמֶר, וּבְתוֹךְ הַמְרִירוֹת מְסִתֶּמֶר הַבוֹרָא הַמְּתוֹק - זֶהוּ צְדִיק.

תְּבַרַח אֵל הַתּוֹרָה; אֵין מְקוֹם יוֹתֵר טוֹב לְכַרַח כְּשִׂישׁ צָרָה - כְּמוֹ אֵל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂחֻכְמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבְרָכָה אוֹמְרִים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ו'): "אִם רְאִיתָ שְׂהִסְוִרִין מְמַשְׂמְשִׁין וּבָאוֹת עָלַיךְ, רוּץ לְחֻדְרֵי דְבְּרֵי תוֹרָה, וּמְגִד הִיסְוִרִין בּוֹרְחִין מִמֶּךָ". כֶּף תִּנְצַל.

שְׂבוּעַ הַבָּא בְּיוֹם רַבִּיעִי בְּלִילָה יִתְקַיֵּם שִׁיעוּר לְכֹל נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׂלוֹמָנוּ; תִּשְׁמֹר אֶת הַיּוֹם פְּנוִי שְׂתַשָּׂאֵר בְּבֵית כְּדֵי שְׂאִשְׁתַּךְ תּוֹכֵל לְבוֹא וְלִהְשָׂתַתֵּךְ.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנֻנָּיִם.

...

לא לעשות מנהגים חדשים בבית המדרש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשון, שנת תשפ"א
לכבוד ... נרו זאיר, קרית ברסלב ליבערטי.

כואב לי מאד לשמוע שאַתָּה מכניס שיגעונות חדשים בבית המדרש החדש בקריה; בקשתי ממך להיות גבאי בבית המדרש החדש, תנהל את זה כפי שראית בישיבה, בלי שום שנוי. עכשיו אני שומע שאַתָּה מביא חמין וקוגל בליל שבת לפני התפלה, ואוכלים ביחד לפני מנחה וקבלת שבת; נפלת על הראש? פכה מנהלים בית מדרש?!

ערב שבת זה זמן שמחכים לקבל את השבת, אומרים שיר השירים, כוספים אל השם, האדם מתחיל להתאושש מטרדות השבוע. אחרי הדלקת הנרות יושב האבא עם הילדים ושר אתם שיר השירים עם כסופים, והיהודי זועק (שיר השירים ה, ב): "אני ישנה" - אני ישנוני, כל השבוע אני עיף, אבל עכשיו כשבאה שבת "ולבי ער", אני מתעורר אליך השם. נפשו של היהודי פלטה אל השם, הוא מבקש (שם א, ו): "אל תראוני שאני שחרחרת" אל תסתפל על השחור שבי, על עוונותי; מה אעשה רבנו של עולם - "ששזפתני השמש", היצר הרע בוער בתוכי; ערב שבת זה זמן שהאמת מתגלה, אומרים להקדוש ברוך הוא (שם ו, א): "אני לדודי", אני לא רוצה פלום, אני לא צריך פלום, רבון העולמים, אנא תתגלה אלי, אני רוצה רק דבר אחד - "ודודי לי".

במקום לומר שיר השירים אתה יושב בבית המדרש עם חמין וקוגל?! שלמה המלך אומר (קהלת ג, א): "לכל זמן", לכל דבר יש את הזמן שלו; אתה עושה "טשולנט" מתפלה ואכילה? ! אם המתפללים רעבים אתה יכול להתפלל קצת יותר מקדם כדי שיוכלו ללכת הביתה לעשות סעודה עם האישה והילדים.

מאד אבקש ממך, אתה נושא אחריות גדולה, אתה גבאי בבית המדרש של רבינו הקדוש ועליך לראות שבית המדרש יתנהל כפי שראינו אצל מוהרא"ש, בלי דברים חדשים; לא בנתי את הקריה כדי שיעזבו את הדרך שלנו, ישנם מספיק מקומות שאנשים עוברים לגור בהם, הם רוצים לזרק מעליהם את הדרך הישנה; הקריה שלנו היא ההפך הגמור, אנחנו עוזבים את העיר כי אנחנו רוצים בדוקא להשאיר עם מסרת אבותינו ורבותינו, חס ושלום להשליך מעלינו את היהודי של פעם, חס ושלום לשנות מדרך התורה.

כַּתַּבְתִּי כְּבָר לְאַבְרָחָם שְׁמַגִּיעִים לְבֵית הַמִּדְרָשׁ בְּלִי שְׁטַרְיִימֶל וְקַפּוּטָה [הַמְּכַתֵּב מוּבָא אַחֲרֵי מְכַתֵּב זֶה], לְמָה הֵם מְשַׁלְּכִים מְעַלְיָהֶם אֶת הַדְּרָךְ בְּהַלְכוֹ אַבּוּתֵינוּ; אֲנִי חַיִּיב לְהַגִּיד לָךְ, אִם זֶה הַמְּטָרָה שְׁעוֹבָרִים לְקַרְיָה, כְּדִי שְׁיֻכְלוּ לְהוֹרִיד מְעַלְיָהֶם מִנְהַגֵי אַבּוּתֵינוּ - שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֹא יִשָּׂאֵר זְכַר מִכָּל הַקַּרְיָה; כָּל פּוֹנְתֵי בִבְנֵי הַקַּרְיָה הִיא רַק מֵה שֶׁרַבְנוּ סִפֵּר לָנוּ בְּמַעֲשֵׂה מֵהַחֲגוּר (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ג) מֵה שְׁהַחֲכַם עָשָׂה כְּשֶׁרָאָה שְׁהַקִּיסָר בְּמַדִּינָה הוּא אֶפִיקוֹרְס - הוּא אֶסֶף אֶת מְשַׁפְּחָתוֹ וְאָמַר לָהֶם: "הֲלֹא אַתֶּם רוֹאִים שְׁהַקִּיסָר הוּא אֶפִיקוֹרְס גְּדוֹל, וְעָשָׂה אֶת כָּל הַמַּדִּינָה אֶפִיקוֹרְסִים, וְקִצַּת מִמְשַׁפְּחָתָנוּ עָשָׂה גַם-כֵּן לְאַפִיקוֹרְסִים. בְּכֵן נִפְרַשׁ אֶל הַמִּדְבָּר, כְּדִי שֶׁנִּשְׁאָר בְּהֶאֱמוּנָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ".

[הַמְּכַתֵּב הַנּוֹזֵךְ לְעֵיל:

לְהַגִיעַ בְּשַׁבַּת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ עִם שְׁטַרְיִימֶל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת כִּי תִצָּא, "ג אָלוּל, שְׁנַת תַּשַּׁע"ט לְכַבוֹד ... יְקִירִי, נִרוּ יְאִיר.

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד שְׁעַבְרַתְךָ לְגוֹר בְּקַרְיַת בְּרֶסֶלַב; הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּגִיעַ בְּשַׁבַּת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ עִם הַשְׁטַרְיִימֶל. בְּשָׁבוֹעַ שְׁעָבַר כְּשֶׁהִיִּיתִי אֶצְלָכֶם רְאִיתִי בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָ שְׁאַתָּה מַגִיעַ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ בְּלִי הַשְׁטַרְיִימֶל, לְכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אִם זֶה לֹא קָשָׁה לָךְ שְׁתַּקְפִיד לְבוֹא לְבֵית הַמִּדְרָשׁ - בְּכָל הַתְּפִלוֹת - עִם הַשְׁטַרְיִימֶל, בְּפִרְט שְׁיִישׁ לָךְ כְּבָר יְלָדִים גְּדוֹלִים שְׁקוֹלֵטִים בְּאֶפֶן יִשִּׁיר וּבְעַקְיָפִין כָּל תְּנוּעָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְהֵם כְּבָר לֹא יִלְכוּ בְּכָלֵל עִם הַשְׁטַרְיִימֶל בְּשַׁבַּת.

וְכֵן הַדְּבָר בְּכָל פִּרְט שְׁאַתָּה מֵתְנַהֵג, אֵל תִּרְדּוּ בְּדַרְגָּה מֵהַתְּנַהֲגוֹת שְׁלָךְ עַד הַיּוֹם; לֹא בְּנִיתִי אֶת הַקַּרְיָה כְּדִי שְׁיֻכְלוּ לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַמְּנַהֲגִים הַחֲסִידִיִּים, אֲלֹא כְּדִי שְׁיִהְיוּ יוֹתֵר חֲסִידִיִּים וְשִׁיבְנוּ דוֹרוֹת כְּשִׁרִים.

אַתָּה יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב לְכָל הַחֲבָרִים בְּקַרְיָה.

מִרְאֵשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלָךְ שְׁאוּהַב אוֹתָךְ.

כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.]

אל תהיה בלחץ שאתה צריך ללמד הרבה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשון, שנת תשפ"א
לכבוד ... גרו זאיר, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג.
קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע מהמלמדים שלך שאתה ילד טוב, אתה מתנהג בדרך
אך. אצל רבינו הקדוש הדבר הראשון היה דרך אך. רבינו הקדוש אמר: "אם
קיסרים ומלכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי דרך אך, הם היו שולחים
את ילדיהם ללמד אצלי דרך אך". אם תמשיך להתנהג בדרך אך אתה תעשה
לי הרבה נחת.

לשאלתך מה עדיף ללמד - משניות או גמרא; אני רוצה לשאול אותך,
כשאתה מגיע לשמחה ויש מבחר גדול של הרבה סוגי מאכלים, לדגמא חביתה,
טונה וסלט ירקות - ממה היית לוקח? אני חושב שהיית לוקח מכל דבר קצת, כך
תעשה גם בנוגע ללמוד. התורה היא כמו שלחן עם אוכל, "כשלחן הערוף ומוכן
לאכל (רש"י שמות כא, א)"; קח לעצמך קצת משניות, קצת גמרא וגם קצת תהלים.

אל תהיה בלחץ שאתה צריך ללמד הרבה, תלמד קצת מהכל. רבי נתן היה
אומר: "ממתי ששמעתי מרבנו מעט גם בן טוב' מאד הצלחתי".

תראה את המכתב לכל החברים שלך, שיהיה להם חיזוק מזה; שפולם
יתחילו ללמד גמרא ומשניות.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לעבוד עבור רבינו זה לא דבר קל

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשון, שנת תשפ"א
מרת ... תחי'.
קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש ממך שתתחזקי, שתעזרי לי הלאה במשרד, מה שאת
כותבת לי זה לא חדש בעבורי. מאז שהשייבה קמה, מאז שפתחנו את המוסדות
אני עובר בכל יום את כל הדברים האלה, להיות שמש לרבינו זה לא דבר קל,

עוֹבְרִים אֵין סוֹף בְּלִבּוֹלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת כְּאֲשֶׁר פּוֹעֲלִים עֲבוּר רַבִּינוּ, בְּפֶרֶט כְּאֲשֶׁר מְקִימִים מוֹסְדוֹת תּוֹרָה שְׁמַחֲנֵכִים יְלָדִים לַחַיּוֹת עִם אֲמוּנָה צְלוּלָה וּבְרוּרָה, עִם יְרֵאת שָׁמַיִם, עִם הַהֶקְדָּמוֹת שֶׁל רַבִּינוּ הַקָּדוֹשׁ; אַז הַסֵּמֶךְ מ"ם מְאֹד מְשִׁתּוֹלֵל וּמְחַפֵּשׁ בְּכָל דְּרָךְ אֵיךְ לְשַׁבֵּר אֶת אֱלוֹ שְׁבוּגִים אֶת זֶה.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר לְעֲצָמָךְ מַה עוֹבֵר עָלֶי בְּכָל שְׁעָה; אָדָם נוֹרְמָלִי מְזַמֵּן הִיָּה נִשְׁבָּר וְעוֹזֵב אִם הִיָּה עוֹבֵר עָלָיו אַחֲזוּ מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלָי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי חֲזָק כְּמוֹ סֵלַע בְּעֲצָמַי לֹא לְעֹזֵב אֶת עֲבוֹדָתִי, רַק לְהַמְשִׁיךְ וּלְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד דְּבָרִים טוֹבִים.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת, שְׁתַּמִּיד תִּזְכְּרִי אֶת מִי אֵת מְשַׁמֶּשֶׁת, שִׁיְהִיָּה לָךְ אֶת הַזְכוּת לְהִשָּׂאֵר מִסוּרָה לְרַבִּינוּ וְשִׁיְהִיָּה לָךְ כַּח לְזֶה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּנִיָּאל א, ד):
 "וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם לְעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ", לֹא לְהִשָּׁבֵר וְכוּ'.
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם שֶׁהֵילְדִים יִלְכוּ וַיַּחֲזְרוּ בְּשָׁלוֹם

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת חַיִּי שָׂרָה, כ"ה מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א מֵרַת ... תַּחֲנִי', קְרִיַת בְּרִסְלָב לִיבְרִטִי.
 קִבְּלִתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד כּוֹאֵב לִי לְשִׁמוּעַ שֶׁדָּבַר כְּזֶה יְכוּל לְקַרוֹת, שְׁכַחוּ אֶת הַבַּת שֶׁלָּךְ; תּוֹדָה לְהַשֵּׁם שֶׁהִיא הַגִּיעָה הַבִּיָּתָה בְּשָׁלוֹם, אֲנִי יִדְבֵּר בְּבֵית הַסֵּפֶר שִׁיְהִיו יוֹתֵר זֵהִירִים.
 בְּבִקְרָא כְּאֲשֶׁר שׁוֹלְחִים אֶת הֵילְדִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית הַסֵּפֶר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֵד הַמְּזוּזָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר שִׁילְדֵי יַחֲזְרוּ הַבֵּיָתָה בְּרִיאִים.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר שִׁילְדֵי יִלְמְדוּ וַיִּתְנַהֲגוּ בִּירְאַת שָׁמַיִם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּשְׁמֹר עַל יְלָדֵי וְעַל כָּל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו לָהֶם רַק חֲבָרִים טוֹבִים, חֲבָרוֹת טוֹבוֹת"; אִי אֶפְשָׁר לְדַעַת מַה יְכוּל לְקַרוֹת בְּדָרְךָ לְחִידָר וּלְבֵית הַסֵּפֶר כִּן גַּם בְּחִזּוֹר מִהַחִידָר וּמִבֵּית הַסֵּפֶר, וּמַה שֶׁהֵילְדִים עוֹשִׂים בְּחִידָר וּבְבֵית הַסֵּפֶר.

מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב (סְדוּר עַת רַצּוֹן) אִם אֲנִשִּׁים הִיוּ יוֹדְעִים כְּמַה חֲשׁוּבָה וְנִצְרָכָת הַתְּפִלָּה הַקְּטָנָה הַזֹּאת הִיוּ אוֹמְרִים זֹאת בְּכּוֹנֵה מְרַבָּה, כִּי אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת הִיוּ יְכוּלִים לְמַנוּעַ כְּאֲשֶׁר מְבַקְּשִׁים בְּבִקְרָא אֶת הִיָּה רַצּוֹן הַקָּטָן: "יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה'

אלקי ואלקי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים, ומעזות פנים. מאדם רע, מיצר רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין הרע, מלשון הרע, ממלשינות, מעדות שקר, משנאת הבריות, מעלילה, ממיתה משנה, מחלים רעים, ממקרים רעים, ומשטן המשחית, מדין קשה, ומבעל דין קשה' בין שהוא בן ברית, ובין שאינו בן ברית ומדינה של גיהנם".

עוד דבר קטן, אם קורה פעם שהאוטובוס מאחר אז מתגלה המסירות של הנהגים שלנו, מסירות הנפש של הבחור ... שהוא לוקח ומביא את הילדים בכזאת מסירות נפש, ללא שום תשלום ותמורה, הוא לא צריך כלום ולא רוצה כלום, הוא רק רוצה לעזור לרבינו. וכאשר שוכחים ילדה בבית הספר אז מתגלה המסירות של המורות בבית הספר איך הן משקיעות את כל הכוחות עבור בית הספר; צריכים לזכר תמיד להודות לכל מי שעוזר למוסד. השם יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

שלא יעבור יום בלי למוד התורה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת תשפ"א לכבוד ... נרו יאיר.

חבל על היום שעובר בלי ללמוד; למה תשפח מה שרבינו רוצה מאתנו? למה הגענו לרבינו?! אנחנו צריכים לציית לרבינו; רבינו יכול עם העצות שלו להביא אותנו מהמקום הכי נמוך - קרוב להשם יתברך.

תעשה לך שיעור ללמוד בכל יום לכל הפחות דף גמרא אחד; רבינו כותב לחתנו (מכתבי רבינו ז"ל, בתחלת הספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי חתני, שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', פי זה כל האדם". רואים מכאן מה רבינו רצה - רק תורה, תפלה ויראת שמים. תתחיל היום ללמוד, הדרך היום הוא במסכת ערובין דף צח. תלמד בכל יום דף גמרא; אפילו שאתה לא מבין אפילו מילה אחת תאמר את המלים של הגמרא, דפי הגמרא ירחצו אותך לחלוטין מכל הרע.

בעזרת השם נתאסף כלנו במוצאי שבת, תלמידי הישיבה וכל המשפחה - להתחזק עם העצות של רבינו ביחד עם סיום מסכת ערובין והתחלת מסכת

פְּסָחִים; אֲנִי מִצַּפֶּה לְרֹאוֹת אוֹתְךָ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

כְּשֶׁהָאֵמָא טְהוּרָה כָּל הַבֵּית טְהוּר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"א
... תְּחִלָּה.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּקְרָאִי קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל לַיְלָה וְתִתְנוּדִי בְּנִסְח קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל אֲרִיז"ל.

קְרִיאַת שְׁמַע זֶה לֹא רַק לַגְּבָרִים, כּוֹלֵם צְרִיכִים לִקְרֹא קְרִיאַת שְׁמַע; חֲכָמֵינוּ
זְכוּרִים לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ה): "כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ - מִזִּיקִין
בְּדִילִין הֵימָנוּ", מִי שֶׁקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנֵי הַשֵּׁינָה כָּל הַמִּזְיָקִים מְסַתְּלָקִים
מִמֶּנּוּ, עוֹד אוֹמְרִים חַז"ל (בְּרִכּוֹת ח): רַבָּא אָמַר לְבָנָיו: "אַל תִּשְׁבּוּ עַל מִטַּת אֲרָמִית",
אַל תִּשְׁנׁוּ בְּמִטָּה שֶׁל גּוֹיִם, אוֹמְרֵת הַגְּמָרָא כְּמָה פְּרוּשִׁים לְמָה הַכּוֹנֵה, הַפְּשֻׁט
הִרְאִשׁוֹן הוּא "לֹא תִגְנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע", הוּא הַזְהִיר אוֹתָם שְׁלֹא יֵלְכוּ לִישׁוֹן
בְּלֵי קְרִיאַת שְׁמַע; רוֹאִים מִכָּאן כְּמָה חָשׁוּב לִקְרֹא קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנֵי שְׁהוֹלְכִים
לִישׁוֹן.

תִּקְפִּידִי גַם עַל נְטִילַת יָדִים בְּבִקְר; לְפָנֵי שְׂאֵת הוֹלְכַת לִישׁוֹן תְּכִינִי לִיד
הַמִּטָּה קְעָרָה עִם סֶפֶל לְנְטִילַת יָדִים. הַזְהִיר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (וַיִּשָּׁב, קִפְד׃): בְּשַׁעַת שְׂאָדָם
הוֹלֵךְ לִישׁוֹן הַנְּשָׁמָה שְׁלוֹ עוֹלָה וּבָאָה רוּחַ טְמֵאָה עַל הָאָדָם, כְּשֶׁהָאָדָם מִתְעוֹרֵר
הַנְּשָׁמָה שְׁלוֹ חוֹזֵרֵת, וְאֵז רוּחַ הַטּוֹמֵאָה מְסַתְּלָקֵת מִמֶּנּוּ אֲבָל נִשְׂאֲרֵת עַל יָדָיו וְלֹא
מְסַתְּלָקֵת רַק עַל יָדֵי שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶת יָדָיו.

נָשִׁים צְרִיכוֹת עוֹד יוֹתֵר לְהַזְהִיר בְּנְטִילַת יָדִים, כִּי כְּשֶׁהָאֵמָא טְהוּרָה כָּל הַבֵּית
טְהוּר. צְרִיכִים גַּם לְטוֹל יָדִים לִילָדִים קְטָנִים; אִמּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ פִּיגָא הִנְבִּיאָה גַם
עֲשָׂתָה כֶּף, מִיָּד כְּשֶׁרַבְּנוּ נוֹלָד הִיא נְטִלָה לוֹ אֶת הַיָּדִים, וְכֵן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁרַבְּנוּ עוֹד
הִיא תֵינּוֹק קָטָן וְרַבֵּינוּ הִתְעוֹרֵר בְּאִמְצַע הַלֵּילָה, הִיא נְטִלָה אֶת יָדָיו, כֶּף גְּדֵל רַבֵּינוּ
בְּבֵית שֶׁל קְדוּשָׁה.

רַבֵּינוּ נִתְּן לָנוּ אֶת הָעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת; שְׁיִשִּׁיחוּ אֶת הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּשַׁפָּה הָאִישִׁית וַיִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ שְׁיִרְחַם, קַחֵי אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת וְתִהְיִי אָדָם חֲדָשׁ.

השם יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

תהיי עמוד שדרה לכל האחים והאחיות שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א
מרת ... תחי'.

ברוך דיין האמת.

עכשיו שמעתי את החדשות המרות שאביכם נפטר; זה בשורה קשה
לכלנו, בפרט לך ולאחים ולאחיות שלך, כלכם מאוד מזועזעים. לכן מאד אבקש
ממך שלא תאבדי עשתונות, תהיי גבורה, תהיי עמוד שדרה לכל האחים
והאחיות שלך - לחזק אותם ולדאג להם; שהם ירגישו שיש להם דלת פתוחה,
מקום בלבך.

רבי נתן שאל לרבינו מה לעשות כדי לגרם נחת רוח לנשמה של אמו, רבינו
אמר לו שיאמר את ברכת אשר יצר בכונה; פי כל דבר, אפילו מה שנראה לנו
דבר קטן - מאד חשוב למעלה בשמים, ההורים כל הזמן עולים יותר ויותר גבוה.
השם ינחם אתכם וינחם את כלנו, שפבר נזכה שמשיח צדקנו יבוא ויגאלנו
במהרה בימינו אמן.

...

רבינו מאד הקפיד שיהיה שלום בית

בעזרת ה' יתברך יום ב' פרשת תולדות, ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר.

אני מבקש ממך פעם ועוד פעם, אל תריב עם אשתך; אסור להכאיב לאשה
ואסור להציק לאשה. בפרט אנחנו חסידי ברסלב צריכים מאד להיות זהירים בזה
כי רבינו מאד הקפיד שיהיה שלום בית.

אי אפשר היה להיות אצל רבינו רק אלו שחיים בשלום בבית עם האישה;
פעם אחת רבינו ישב בשלחן עם תלמידיו, באמצע רבינו קרא ואמר: "איך מעיז
להגיע לשלחני מישהו שאין לו מחשבות טהורות!?" ורבינו קם, הוא נכנס

לְחַדְרוּ וּכְבַר לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת בְּשִׁלְחָן. כְּשֶׁהֶאֱבָרָךְ - שְׁאֵלִיו רַבְּנוּ הַתְּפוּן- רָאָה שְׂרַבְנוּ נִכְנַס לְחַדְרוּ הוּא קָם, נִגַּשׁ לְחַדְרוּ שֶׁל רַבֵּינוּ וְהִתְחִיל מְאֹד לְכַפּוֹת וּלְהַתְחַנֵּן לְרַבֵּינוּ שֶׁזֶה כָּבֵר לֹא הוֹלֵךְ לְקֵרוֹת יוֹתֵר, עַד שְׂרַבְנוּ יָצָא בַּחֲזָרָה וְהִמְשִׁיךְ בְּאֻמֵּירַת הַתּוֹרָה.

מָה הָיָה הַסְּפּוֹר שֶׁל הָאֲבָרָךְ? מוֹהֲרָא"ש הָיָה מְסַפֵּר שֶׁהֶאֱבָרָךְ הָיָה הַסְּתַכְסֵּף קִצַּת עִם אִשְׁתּוֹ לִפְנֵי שֶׁהִגִּיעַ לְרַבֵּינוּ וּרַבֵּינוּ כָּבֵר לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אִתּוֹ בְּשִׁלְחָן אַחַד; כָּל כֶּף הַקִּפִּיד רַבֵּינוּ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית, כִּי כְּשֶׁאָדָם רַב בְּבֵית אִזְ אֵין לוֹ מִחַ וְאִם אֵין לוֹ מִחַ אִזְ הוּא כָּבֵר לֹא בֵּן אָדָם, שֶׁזֶה מְבִיא שְׁיִפְל בְּבוֹר עֲמוֹק רַחֲמָנָא לִיְצַלָן. בְּיוֹם רַבִּיעִי בְּלִילָה יִתְקַיֵּם שִׁיעוּר לְנָשִׁים; תִּשְׁאָר בְּבֵית שְׂאִשְׁתָּךְ תּוֹכֵל לְבוֹא. תְּבוֹא גַם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת לְסִיוָם עִם כָּל הַמְּשַׁפְּחָה שְׁלָךְ; אַתָּה לֹא תִתְחַרֵּט, אַתָּה תִלְךָ הַבֵּיָתָה עִם מְלֵא חֲפְנָיִים חִיזוּק. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הַעֲנִינָיִם. חוֹדֵשׁ טוֹב.

...

לְבֵית הַמְּדַרְשׁ צְרִיף קֶפֶה בְּנִפְרֵד מִהַפְּצָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א לְכַבוֹד הַגְּבָאִים שֶׁל בֵּית הַמְּדַרְשׁ הַיְכָל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ. אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם שֶׁתִּמְשָׁכּוּ הֶלְאָה עִם עֲבוֹדַתְכֶם הַקְּדוּשָׁה; אֵין לְכֶם מִשְׁגַּ אֵיזָה זְכוֹת זֶה, לְזָכוֹת לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ, מָה חוֹסְכִים בְּזֶה שְׂמִשְׁמִשִּׁים אֶת רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ.

חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה מְסַפְּרִים (עֲרוּבִין נד.): "תִּלְמִיד אַחַד הָיָה לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁנַתְחַיֵּב שְׂרָפָה לְמָקוֹם", לִתְנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הָיָה תִלְמִיד שֶׁעֲבַר עֲבִירָה וְנִגְזַר עָלָיו גְּזֵרָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהַשְׂרִיף הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵינוּ, "אָמְרוּ הַנִּיחוּ לוֹ", אָמְרוּ בְּשָׂמִים שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לוֹ כְּלוּם, "אָדָם גְּדוֹל שְׂמִשׁ", בְּזָכוֹת שֶׁהוּא שְׂמִשׁ אֶת רַבּוֹ הַקְּדוֹשׁ, רוֹאִים מְזֶה אֶת הַגְּדוּלָה שֶׁל לְשִׁמּוֹשׁ צְדִיק, נִצְלִים מֵעוֹנָשִׁים קָשִׁים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל בֵּית הַמְּדַרְשׁ שִׁיְהִיָּה יָפָה וּמְסוּדָר, שִׁיְתִנְהֶגּוּ בְּדָרְךָ אֶרֶץ גְּדוּלָה. רַבֵּינוּ אוֹמֵר (סְפָר הַמִּידוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן טו): "מִי שְׂאוּהֵב

את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע, מוהרא"ש היה מאד מקפיד שיהיה סדר בבית המדרש.

אל תערבבו את היוצרות; כסף של הפצה הולך להפצה, ולבית המדרש צריך קפה נפרדת. תתלו מודעה: "מי שרוצה לזכות לעזור לבית הכנסת של רבינו" ותעשו לוח מי שמנדב את הקדוש או את סעודה שלישית. גם אפשר לשאול אולי יש משפחות שרוצות להביא עוגות לקדוש או אכל לסעודה שלישית, אצלנו ישנן משפחות שמכינות עוגות בשביל הקדוש. ישנן נשים שלא מותרות על הזכות הזאת, הן רוצות את הזכות לאפות עוגה עבור רבינו, גם ישנם שמכינים משהו עבור סעודה שלישית.

העקר תראו להתחזק ביחד, הביטו וראו בעצמכם מה עשיתם בכזה זמן קצר, לא להאמין! אנחנו תלמידי היכל הקודש באמריקה עומדים משתוממים על מה שאתם עושים, איך שאתם חזקים. כלנו מקנאים בהפצה שלכם, ממש אי אפשר להבין מה שכמה חברים, כמה אברכים - יכולים לעשות, הרי בנדאי אם תחזיקו עצמכם ביחד, תעבדו בשתוף פעולה, תאהבו אחד את השני - תזכו לדברים מאד יפים.

השם יעזר שתצליחו בכל דרכיכם.

...

כשמגיעים לרבינו, יודעים להתנהג על הדרך הנכונה

בעזרת ה' תברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א
מרת ... תחי', צפת.

קבלתי את מכתבך.

למה נשברת מהמכתב? כתבתי לך שתודי להשם שאת היום אצל רבינו [המכתב מצרף בסוף מכתב זה] נצלת מחיים חשוכים, למה לקחת את זה בדרך שלילית?

זה לא אשמתך, כולם גדלים כך; גם אני הייתי באותו בור, אני גם חשבת ליפני שהתקרבת לרבינו שלהיות אדוק זה עבודת השם, חשבת שרק אני יהודי וכו' וכו', עד שהשם תברך רחם עלי ונודע לי מרבנו הקדוש, מצאתי ספר קטן אשר בנחל חלק כ"ו ונפתח לי עולם חדש; לאט לאט התחלתי להרגיש אור אמתי.

הַעֲקָר שֶׁתַּמְשִׁיכִי בַעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלָךְ, לְהַמְשִׁיךְ לַחֲזֵק נָשִׁים וּנְעוּרוֹת, לְהַאִיר לְאֵלֹו שְׁהוֹלְכִים בַּחֲשֵׁךְ. חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנּוּם לְבִרְכָה מְסֻפָּרִים (סוֹטָה כ"א). אָדָם הֵלֶךְ פַּעַם בְּדַרְכִּים מְאֹחָר בְּלִילָה, הוּא מְאֹד פָּחַד לְהִדְקָר מְקוֹצִים וְלִפּוֹל לְבוּרוֹת, הוּא גַם מְאֹד פָּחַד מִשׁוֹדְדִים וּמַחִיּוֹת רְעוֹת וְצָרָה שְׁלִישִׁית הֵיטָה לוֹ שֶׁהוּא לֹא יִדַע לְאֵן לְלַכֵּת, פְּתָאוּם; "נִזְדַּמְנָה לוֹ אֲבוּקָה שֶׁל אוֹר", הוּא קָבַל אֲבוּקָה שֶׁל אוֹר, הוּא כָּבַר יָכַל לְרֵאוֹת לְאֵן לְלַכֵּת וְהוּא כָּבַר לֹא פָּחַד מְקוֹצִים וּבוּרוֹת אֲכָל הוּא עֲדִין פָּחַד מִשׁוֹדְדִים וּחִיּוֹת רְעוֹת, וְהוּא עֲדִין לֹא יִדַע לְאֵן לְלַכֵּת, "בֵּינָן שְׁעָלָה עֲמַד הַשַּׁחַר", כְּשֶׁהָאִיר הַיּוֹם הוּא כָּבַר לֹא פָּחַד מִשׁוֹדְדִים וּחִיּוֹת רְעוֹת, אֲכָל הוּא עֲדִין לֹא יִדַע לְאֵן לְלַכֵּת, "הִגִּיעַ לְפָרֶשֶׁת דְּרָכִים נִיצַל מִפוֹלָם".

זֶה קוֹרָה כְּשֶׁמְקַבְּלִים אֶת סִפְרֵי רַבֵּינוּ; אֲנָשִׁים מְסֻתּוֹכְבִּים בַּחֲשֵׁךְ, הֵם לֹא יוֹדְעִים לְאֵן לְלַכֵּת, מִפְּחָדִים וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁמְקַבְּלִים אֲבוּקָה שֶׁל אוֹר. מְקַבְּלִים אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁל רַבֵּינוּ, מְאִיר הַיּוֹם וְרוֹאִים פְּרִשְׁת דְּרָכִים, כְּשֶׁמַּתְחִילִים לְשִׁמוֹעַ אֶת רַבֵּינוּ נִהְיָה אוֹר, יוֹדְעִים אִיךָ לְהִתְנַהֵג. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הַעֲנָנִים.

...

[הַמְּכַתֵּב הַנּוֹצֵר לְעֵיל:

הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַרְשָׁעוֹת שֶׁל לְהִיּוֹת מִחֲמִיר גְּדוֹל.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת לֶךְ לָךְ, ט' מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תַּשְׁפ"א

מֵרַת ... תַּחֲוִי.

קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְשַׁמַּח אוֹתִי לְשִׁמוֹעַ אֶת פְּרִטֵי הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת כִּיִּצַד רַבֵּינוּ הוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַחֲשֵׁךְ, מִהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל לְהִיּוֹת אֲדוּקִים, מְהַרְשָׁעוֹת בְּמַעֲטָה שֶׁל צְדָקוֹת.

דוֹעַ מַה שְׁאֵמַר הַרְבִּי מְרוֹפְשִׁיץ זי"ע עַל הַמִּילָה פְּרוּם - מִחֲמִיר: פְּרוּם רְאִשֵׁי תִבּוֹת: פִּיל רִשְׁעוֹת, וְיִינִיג מ'צוֹת. וּבַתְּרַגּוּם: הַרְבֵּה רִשְׁעוֹת, מְעַט מְצוֹת; הַמְּחַמְרִים הַרְשָׁעִים שְׁעִסוּקִים יוֹם וְלִילָה בְּמַחְלוּקוֹת, הֵם בְּבַעֲיָה קָשָׁה מְאֹד, הֵם לֹא יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, הֵם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה 'תְּשׁוּבָה', אֲצֻלְם לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה הַכּוֹנֵה לַעֲשׂוֹת עוֹד וְעוֹד מַחְלוּקוֹת, אֲצֻלְם לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה זֶה לְהִיּוֹת רִשְׁעִים יוֹתֵר גְּדוּלִים. נְדִיר לְמַצּוֹא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁהַצְּלִיחוֹ לְצִאת מִהַבְּלוּל שֶׁלָּהֶם.

מי מדבר עוד על נשים אדוקות שתעו לחטאים עמוקים, הן עשו תורה משלהן, אצלן כמה שיותר פרישות - זה יותר כשר, כמה שיותר חשוף - יותר צנוע. כמה שיותר רע - נמצאים בדרך הנכונה; הן נמצאות בבצעה עמוקה מאד, כמעט לא אפשרי שהן יחזרו בתשובה, כי כשהן חוזרות בתשובה הם מדרדרות יותר.

מוהרא"ש אומר, שאלו היו הרשעים בסדום, הם עשו רשעות, כמו שכתוב (בראשית יג, יג): "ואנשי סדם רעים וחטאים", הם היו אנשים רעים וחוטאים, "לה' מאד", הכל הם עשו לשם שמים, רבנו אומר (שיחות תר"ן, סימן י'): אנשים הרשעים נהיים יותר רשעים, הם רוצים להתחרט, הם רוצים לחזור בתשובה, אבל הם לא יודעים מה זה תשובה, מה זה חרטה - אז הם עושים יותר ויותר רשעות.

כל זה עד שזוכים למצוא את רבינו, כשזוכים ומתקרבים לרבינו - נפתח עולם חדש, נגאלים מהיצר הרע, יוצאים מהחשכות, מתחילים לראות את האמת, מתחילים להרגיש את השם יתברך; לא מחפשים מחלקות, לא מחפשים חומרות, לא פרישות, לא צרכים לשאב חיות מהדברים הרעים, מתחילים לקבל חיות מלהיות יהודי, מלעשות מצות ומעשים טובים.

אשריך שאת מוסרת את זה הלאה לאחרים.

השם יעזר שתצליחי בכל הענינים.

[...]

תשים בצד את כל החשבונות האישיים שלך ותשלם שכר למוד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשוון, שנת תשפ"א

לכבוד האברך ... גרו יאיר.

דרישת שלום מהילדים היקרים שלך, הם מצליחים מאד אצלנו במוסד; אני מתאר לעצמי שאמה גם רואה שנוי גדול לטובה. כולם השתנו מאד לטובה, אני מקנה אל השם שהם יגדלו צדיקים גדולים, יהודים פורים.

אני רוצה לשאול אותך למה אתה לא משלם שכר למוד, אומרים לי מהמשרד שאתה לא משלם שכר למוד. זה לא מצדק לא לשלם שכר למוד; תשים בצד את החשבונות האישיים שלך וכו', אל תשחק משחק פוליטי ותשלם תכף את שכר הלמוד.

אם אתה כועס עלי זה לא תרוץ, אני לא צריך שיחזיקו ממני, אני לא מחפש חסידים; הרבה אנשים כועסים עלי, זה לא קשור, אני רוצה לדעת למה אתה לא משלם שכר למוד?

הנה החשבון כמה אתה חייב:

11,195\$

...

אל תתיידד עם בחורים שמדברים נבול פה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א
 לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תתחזק, אל תתיידד עם בחורים שמדברים מנוולות; ראה מה שרבונו הקדוש אומר (ספר המידות, אות נבול פה, סימן א): "מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות אנון", כל הראש שלו מענת רחמנא ליצלן.

לגבי שאלתך האם לעבור ישיבה; אין לאן לברח, בכל הישיבות - לצערנו - בחורים מדברים נבול פה. תתיידד עם בחורים עדינים שיש בהם בושא, הם לא מדברים נבול פה. בכל ישיבה ישנם פאלו וכאלו; אני בטוח שיש בישיבה שלכם בחורים עדינים שיש להם את המדה של עם ישראל, הם בישינים (יבמות עט).

תתחזק בלמוד משניות; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה ז, א): "אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות"; על ידי משניות נצא מהגלות, גם מהגלות הפלית וגם כל אחד מהגלות הפרטית שלו.

אינך יכול לתאר לעצמך איזה כח יש למשניות ומה המשניות עושה לאדם, אנחנו אומרים כל יום בתפלה (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן שאול נפשי", זה ראשי התבות של 'משנ'ה'; אדם שאומר משניות זה מוציא אותו משאול תחתיות.

בפרט בשנות הפחרות פשהיצר הרע מכשיל כל הזמן בפגם הברית; כמה שחפצים להיות טובים וכמה שמקבלים על עצמם לא לעשות יותר שטיות, עם כל זאת היצר הרע מתגבר כל הזמן על האדם, הוא מפילו לעברה המגעילה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, אז עליו ללמד הרבה משניות.

רבינו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנגלדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו אדם שרחוק מאד מן הקדשה, הוא עובר עבירות רחמנא ליצלן והוא כבר נפל לשאול תחיתות, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איהו שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אם יקבע לעצמו ללמד בכל יום 'כך וכך', סוף כל סוף הוא יצא מהבץ שלו, כי כח התורה כה גדול שהיא מוציאה את האדם מהרע שלו.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה אומר, שהוא קבל מאנשי שלומנו שהשיחה הזאת נאמרה על ח"י פרקים משניות. אפילו מי שמספן נפל למעשים מתעבים, אם יקבע לעצמו לומר בכל יום שמונה עשר פרקי משניות, התורה תוציא אותו ממעשיו הרעים.

אל תהיה בטלן ותנצל את שנות הבחורות שלך; מה שלומדים בשנות הבחורות זה מה שגשאר לכל החיים, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ד. ט): "הלומד ילד למה הוא דומה, לדיו כתובה על ניר חדש"; ראה מה שרבנו הקדוש אומר (ספר המידות, אות תשובה, סימן עג): "העבדות שאדם עובד את השם בבחורותו כל יום, ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", כל יום של עבודת השם בשנות הבחורות יותר חשוב מכמה שנים של עבודת השם בשנות הזקנה; כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שפת קנה): "יזקוטא כלילא דורדא", השנים הכי יפות של האדם הן שנות הבחורות. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עליך להתמיד בלמוד הלכה

בעזרת ה' יתברך - חרף, שנת תש"פ
לכבוד ... יקירי, נרו יאיר.

אני שמח מאד שאמרה לומד הלכה; אצל רבינו למוד הלכה היה יסוד היסודות, רבינו צנה עלינו ללמד הלכה בכל יום (שיחות הר"ן, סימן כט).

ולכן אני שמח מאוד שאתה מתמיד בלמוד הלכה, אתה מהבחורים שלומדים הלכה - הלכות שבת.

סבך הרב הגאון רבי ... זכרוננו לברכה למד כל חייו הלכה בכלל והלכות שבת בפרט, שבהן הוא היה מיוחד. הוא ידע כל מגן אברהם ופרי מגדים בעל פה, הרי בנדאי אתה שאתה נושא את שמו, אתה קרוי על שמו - עליך להתמיד בלמוד הלכה.

יש לי הרבה נחת ממך, מההתנהגות שלך; לכן אבקש ממך שתקרב את כל הבחורים בישיבה, בפרט את המקורבים החדשים, התלמידים החדשים; אותם יש לקרב ולחזק מאוד, זאת ההפצה הכי גדולה.

זאת טעות אצל אנשי שלומנו שחושבים ש"הפצה" מתחילה אצל אנשים מבחוץ; ההפצה הנכונה היא לחזק ולקרב חברים ומקורבים שהם זקוקים להכי הרבה חיזוק לעמוד בהיכל"ל המלאך, וד"ל.
מראש הישיבה שלך המצפה להצלחתך.

...

שמחת אותי כששברת את הטאבלט שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וירא, י"ד חשון, שנת תש"פ
לכבוד תלמידי היקר והחביב החקוק בלפי ... גרו יאיר.

קבלתי את התמונה של הטאבלט השבור, מאד שמחת אותי בזה.

אספר לך דברים פהנתן; ישבתי בלילה בפנית, התבודדתי, בקשתי מהשם יתברך: "רבוננו של עולם, תראה לי, תראה לי סימן; תראה לי משהו שאדע אם להמשיך לדבר עם הבחורים והאברכים מיראת שמים; אני לא יודע אם הדברים מתקבלים". דברתי הרבה אל השם יתברך מה לעשות עם התלמידים וכו' וכו'; וכך תוך כדי שיחה אני מקבל ממך הודעת טקסט, את התמונה מהטאבלט שלך ששברת.

מזה היה לי חיזוק להמשיך לדבר ולחזק שלא תהיה לנו גישה לעברות.
אני מברך אותך תלמידי היקר והאהוב שתזכה לגדל דורות מאירים, בזכות שאתה מצית; גברת והתגברת.

אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, אָנִי מְבַקֵּשׁ עֲלֶיךָ תְּמִיד.

...

מְלַמֵּד צְרִיף לְהִיּוֹת רַעְנָן עֲבוּר הַיְלָדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיֵּרָא, י"ד חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁ"פ
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הוֹדְעֶתְךָ.

אֵתָּה לֹא צְרִיף לְהִסְחָב מִקְרִיַּת יוֹאֵל לוֹוִילְיָאִמְסָבוּרָג עִם בְּנֵךְ גְּרוֹ יֵאִיר כְּדֵי
לְהַגִּיעַ אֵלַי לְחִלְקָה וְכוּ'.

אָנִי נוֹתֵן לְךָ בְּרָכָה, "הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לְךָ נַחַת מֵהַיְלָדִים שֶׁלְּךָ וּמֵהַיְלָד הַזֶּה
שְׂזוֹכָה לְקַבֵּל פְּאוֹת קְדוּשׁוֹת, כַּפָּה וְצִיצִית. שְׂיִהְיֶה לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ כַּח לְהַמְשִׁיךְ לְגַדְל
אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל וּבְנַחַת".

אֵין צְרִיף בְּכָל הַטְּלֹטוּל הַזֶּה, בְּפִרְט שְׂאֵתָּה מְלַמֵּד עֲלֶיךָ לְהַזְהֵר מְאֹד לֹא לְנִסְע
מִפֶּה לְשֵׁם, עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת רַעְנָן וּמְאֻשָּׁשׁ, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה כַּח וּסְבָלְנוֹת אֶל
הַתְּלִמִּידִים. בְּנוֹסָף לָזֶה יֵשׁ לְךָ יְלָדִים צְעִירִים בְּבֵית, אֵתָּה וְאִשְׁתְּךָ צְרִיכִים לְחֻשָּׁב
תְּמִיד כַּמָּה שְׂפָחוֹת לְנִסְע מִפֶּה לְשֵׁם, שְׂזֶה לֹא יִהְיֶה עַל חֲשׁוֹבוֹן הַיְלָדִים.

הַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם שֶׁלְּךָ הִיא: לְאֹכּוֹל הַיֵּטֵב וְלִישׁוֹן מְסַפִּיק כְּדֵי שְׂתִהְיֶה רְגוּע
וּשְׂתִהְיֶה לְךָ סְבָלְנוֹת לַיְלָדִים וּלְתְּלִמִּידִים שֶׁלְּךָ.

...

אֵל תִּקַּח חוֹבוֹת, תַּעֲשֶׂה שְׂמֵחַ בְּבֵית

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁ"פ
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶזְרַת ה' לְקַחַת הַלְוָאָה וְכוּ'; רַבֵּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן מו): "מִי
שְׂרוּצָה לְשׁוֹב, יִזְהֵר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב", עוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קכב):
"וּמוֹטָב שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוֹב לְעַצְמוֹ אוֹ לְבְנֵי בֵיתוֹ בְּמִלְבוּשִׁים מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב
לְהַחְנוּנִי אוֹ לְאַחֲרִים", אִם אֵתָּה צְרִיף עֲכָשְׁיוֹ חֲמֶשֶׁת אֲלָפִים דוֹלָר אֵל תִּקַּח הַלְוָאָה

אֵלָא תַלְיָה לְאַסְרֵי כֶסֶף וְתוֹךְ כְּמָה יָמִים תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל הַסְּכּוּם.

בְּנוֹגַע לְכַנְּךָ שְׁלֵא יָכוֹל לְהֵרְדֵם וְכוּ'; לְהֵרְבֵה יְלָדִים יֵשׁ אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּה, בְּעֵקֶר לְיְלָדִים חֻקִּים וְחֵרִיפִים יֵשׁ אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת כְּשֶׁהֵמַח שְׁלָהֶם רַץ בְּמַחְשָׁבוֹת וְכוּ'. תִּרְאֶה שְׁבַנְךָ יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנֵי הַשֵּׁינָה, תִּלְמַד אוֹתוֹ שְׁיִנְשֶׁק אֶת הַמְּזוּזָה לְפָנֵי שֶׁהוּא נִכְנָס לַמִּטָּה וַיִּבְקֶשׁ לְיַד הַמְּזוּזָה שְׁיִהְיֶה לוֹ חִלּוּמוֹת טוֹבִים וּמַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת וְאֵז הוּא יוֹכֵל לְהֵרְדֵם טוֹב.

בְּנוֹגַע לְאַשְׁתְּךָ וְכוּ'; זֶה תְּלוּי בָּהּ, חֻבֵּל שֶׁהִיא תַחֲזִיחַ תַּחַת מַסְכָּה, חֻבֵּל שֶׁהִיא תַתִּיסֵר וְכוּ'; תִּחְזֹק אוֹתָהּ שְׁתוֹרִיד אֶת הַמַּסְכָּה שְׁלָהּ וְתַתְּחִיל לַחֲיוֹת בְּטַבְעֵיּוֹת כְּדַרְכָּה הָאֲמִתִּית. שֶׁהִיא תַחֲשֹׁב רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְמִצּוֹא חֵן רַק בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

חֻבֵּל לְהַטְעוֹת וּלְרַמּוֹת אֲנָשִׁים כְּשֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּלוּם וְלֹא לְהֵרַע בְּכָלוּם, הַכֵּל זֶה הַשֵּׁם.

לְגַבֵּי אֲבִיָּה זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה; שְׁתַּחֲנַף אֶת הַיְלָדִים עַל דְּרָךְ הַתּוֹרָה וְהִירְאֶה וְזֶה יִהְיֶה לְטוֹבוֹת נִשְׁמָתוֹ. אִם הִיא סֵלְחָה לוֹ מֵה טוֹב, הִיא לֹא צְרִיכָה לְפַחַד וְכוּ'.

תַּתְּחִיב וְתַחֲזֹק אֶת אֲשְׁתְּךָ תַחֲזִי'; תִּרְאֶה שְׁיִהְיֶה שְׂמֵחַ בְּבֵית, זֶה הָעֵקֶר, שְׁתַּהֲיֶה שְׂמֵחָה בְּבֵית; זֶה הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ, כְּשֶׁאַתָּה מְגִיעַ הַבֵּיתָה תִּרְקַד עִם יְלָדֶיךָ; תַּפְעִיל מוֹזִיקָה וְתִרְקַד עִם נְגוּנִים שֶׁל תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אִם יֵשׁ שְׂמֵחָה בְּבֵית אֲזַי יֵשׁ הַצְּלָחָה, כְּמוֹ שְׂרַבְנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א): "מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד, עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֵנִינִים.

...

לְהַשְׁמִיעַ לְיְלָדִים רַק דִּיסקִים כְּשָׂרִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּש"פ

לְכַבוֹד הַבַּחּוֹר ... גְּרוֹ יֵאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת תַּפְאָרַת הַתּוֹרָה.

עֲשִׂיוֹ שְׁלֻקְחָתָּה עַל עֲצֻמְךָ לְסִדֵּר אֶת הַהִסְעוֹת לְמוֹסְדוֹת, אֲבַקֶּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד שְׁתַּדַּבֵּר עִם כָּל הַנְּהָגִים שְׁלֵא יִשְׁמַעוּ שׁוֹם מוֹזִיקָה רַק מְזַמְרִים כְּשָׂרִים מִשְׁלָנוּ.

רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א): "מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ נְגִינָה מְמַנְגֵן

רשע, קשה לו לעבודת הבורא, וכששומע ממנגן כשר והגון, אזי טוב לו". ברוך השם שיש היום דיסקים מיהודים כשרים, ששרים נגונים חסידים מחממי לב, ואת זה מתר להשמיע לילדים.

כמו כן יש היום הרבה דיסקים של ספורי צדיקים ממגידים יראי שמים, שמספרים את פרשת השבוע או ספורים מהנ"ך ומחז"ל - את זה תשמיע לילדים; ילדים הם טהורים וצריכים מאד לשמור עליהם שיגדלו יהודים כשרים. הכי טוב שתכין בכל אוטובוס ובכל טנדר אסף נגונים וספורים שרק את זה אפשר להשמיע בעת שמסיעים את הילדים.

בזכות שאתה עוזר למוסדות תזכה בקרוב להתארגן, להקים דורות ישרים ומברכים.

...

משניות מטהרות את האדם.

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת תולדות, כ"ו חשוון, שנת תש"פ לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה באמת להחליץ מהעברות הנוראות שלך רחמנא ליצלן, תעשה מה שרבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן ט), תקבע לה שיעור במשניות, וזה יוציא אותך מכל הרע השם ישמרנו.

מהראש אומר, אם אנשים היו יודעים מה שמשניות עושה עם האדם, כולם היו עוסקים בלמוד משניות; משניות מטהרות את האדם, "משנה" אותיות "משנה", על ידי משניות משתנים לגמרי, נהיים טהורים. למשניות יש סגולה שהן מושכות את האדם מתוך הבין הכי עמוק, ראשי התבות של משנה הם (תהלים ל. ד): ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, אם אומרים משניות זה מוציא את האדם מהמקומות הכי עמוקים ומלכלכים שנפל לתוכם רחמנא ליצלן.

אל תסתכל על לצים, על אלה שלועגים מדרך הלמוד (שיחות הר"ן, סימן עו), תזכור מה ששלמה המלך אמר (משלי ט, יב): "אם חכמת - חכמת לך", אם אתה חכם - אתה חכם לעצמך, "ולצת - לבדך תשא", ואם אתה עושה ליצנות - אתה עושה ליצנות מעצמך. כי כשיגיע המלאך עם האלף עינים לקרא לו לבוא הביתה

שום דבר לא יעזר; הוא יוכל לצעק ולבכות אבל הוא ילך מהעולם ערום, הוא לא ידע מה לעשות מרוב בושה כשישאלו אותו: "ערך מקרא שקרית"; "ערך משנה ששנית"; הוא ישאר עם הלשון בחוץ, אבל מי שכן צית לרבינו ולמד בהתמדה על סדר דרך הלמוד, אצלו יהיה (משלי לא, כה): "ותשחק ליום אחרון".

בשבת לא הייתי פה, הייתי בקריה; מאד נהניתי שם, עוד אכתב לך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כשתלמידה מבליעה חיוך, זה לא נחשב כחצפה
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז חשוון, שנת תש"פ
... תחי', מורה בבית פיגא ברסלב.
קבלתי את מכתבך.

כשתלמידה מבליעה חיוך, זה לא נחשב כחצפה; מאד קל לעשות מכל תלמידה חוצפנית, אבל אם מסתכלים עם אמת רואים שברב הפעמים זאת לא חצפה. בפרט כשילדה מבליעה חיוך כשהמורה צועקת וכדומה, ברב הפעמים זה לא נחשב לחצפה. ישנם ילדים שהתגובה שלהם היא לחיך במקום לבכות.

תזכרי, ילדים הם ילדים; צריכים הרבה סבלנות אליהם ולהסתפל עליהם בעין טובה, כשהילדות מרגישות את האהבה של המורה שלהן הן יעשו כל מה שהמורה אומרת.

ספרת לי שיש לך תלמידה שקשה לה מאד לקלט את הקריאה, ובשעה שהינה לך נסיון עם בגד שלא היה כל כך צנוע, אמרת בלחש להשם יתברך: "רבונו של עולם, אני לא לובשת את הבגד שלא כל כך צנוע ובזכות זה תעזר לתלמידה שלי שהיא תבין ותקלט את הקריאה", ומאז הספור הזה התלמידה התחילה לקלט את הקריאה יותר בקלות. הספור הזה מאד רגש אותי, לראות איך שאף חיה עם התלמידות שלך, אכפת לך באמת שהן יצליחו ויבינו את התלמודים, עד שאף מוכנה לעמוד בנסיגות להצלחתן.

אני שמח שיש לנו מורה כמוך במוסדות.

שׁוֹכֵר לִימוּד זֶה לֹא צָדָקָה, חוֹבָה עַל הַהוֹרִים לְשֵׁלֶם.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תש"פ
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִבִּין שְׁקֵשָׁה לָךְ, אִתָּה עוֹבֵר עֲכָשְׁיוֹ זְמַנִּים קָשִׁים וְכו', אֲבָל זֶה לֹא תְרוּץ
וְכו'; נִפְסַק בְּשִׁלְחֹן עֶרְוֶה (יִוְרָה דְּעָה, סִימָן רנ"ו) שְׁמִי שְׁאִיִן לוֹ כֶּסֶף יְכוּל לְלַכֵּת לְאַסּוֹף
כֶּסֶף לְעַצְמוֹ; זֶה לֹא בּוֹשָׁה לְאַסּוֹף כֶּסֶף, בּוֹשָׁה זֶה שְׁלֵא מְשַׁלְּמִים אֶת הַשְּׁכִירוֹת,
בּוֹשָׁה זֶה לְלוּוֹת וְלֹא לְשֵׁלֶם, שְׁאֵז נִקְרָאִים רְשָׁע, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לז, כא):
"לֹוֹה רְשָׁע וְלֹא יֵשֵׁלֶם."

אִין דְּבַר כְּזֶה 'לֹא לְשֵׁלֶם שׁוֹכֵר לְמוּד'; מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתְנוּ שְׁאֶפְשָׁר לְשֵׁלֶם
לְאֵט לְאֵט. צָרִיךְ לְשֵׁלֶם 'שׁוֹכֵר לְמוּד', וְאִם אִין כֶּסֶף אֶפְשָׁר לְהַרְשֵׁם לְסִיּוּעַ
מִהַרְשׁוּיּוֹת, שֶׁהֵם עוֹזְרִים לְשֵׁלֶם שׁוֹכֵר לְמוּד. אֲנִישִׁים חוֹשְׁבִים שְׁשׁוֹכֵר לְמוּד זֶה עֲנִין
שֶׁל נְדָבָה, מִסְתַּכְּלִים עַל זֶה כְּעַל נְתִינַת צָדָקָה; אֲבָל זֶה לֹא כֶּף, שׁוֹכֵר לְמוּד הוּא
לֹא צָדָקָה, שׁוֹכֵר לְמוּד חוֹבָה עַל הַהוֹרִים לְשֵׁלֶם, אִם לֹא מְשַׁלְּמִים אֶת זֶה, זֶה גְּנֵבָה
וְגִזְלוּת. חוּץ מִזֶּה שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל לְמוֹסְדוֹת אִין אֶפְשָׁרוֹת לְשֵׁלֶם לְמַלְמָדִים בְּזִמָּן כִּי
הַהוֹרִים מִתְעַלְמִים כְּשֶׁמְבַקְשִׁים מֵהֶם שׁוֹכֵר לְמוּד.

מִי מִפְסִיד מִזֶּה? הַיְלָדִים; כִּי הַמְלַמֵּד יוֹשֵׁב בְּכִתָּה, וּבְמִקּוֹם לְהִיּוֹת רְגוּעַ
וְלְדַעַת שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְקַבֵּל אֶת הַמְשַׁכּוּרוֹת שְׁלוֹ וְהוּא הוֹלֵךְ לְכַסּוֹת אֶת הַהוֹצָאוֹת
שְׁלוֹ וְכו', וְכֶף הוּא יְכוּל לְהַתְמַסֵּר לְיְלָדִים כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, בְּמִקּוֹם זֶה הוּא מְסַכֵּן נַהֲיָה
עַצְבָּנִי מִהַחֻבּוֹת שְׁלוֹ וְהוּא לֹא רְגוּעַ בְּכִתָּה; הוּא מִתְחִיל לְצַעַק, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים
יְכוּל אֶפְיִלוֹ לְקַרוֹת שֶׁהוּא מְבַיֵּש יְלָדִים וְכו'.

אִם אִין לָךְ כֶּסֶף תִּלְךָ לְאַסּוֹף כֶּסֶף וְתִבְיֵא לְמוֹסְדוֹת אֶת הַכֶּסֶף לְאֵט לְאֵט;
נִשְׁמַח שֶׁתִּתְיַחַס וְתִשְׁלֵם קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, זֶה לֹא מְצַדֵּק לְהִיּוֹת חַיִּבִּים כָּל כֶּף הַרְבֵּה
כֶּסֶף בְּזִמָּן שְׁאֵנְחָנוּ מִתְקַשִּׁים לְשֵׁלֶם לְמַלְמָדִים וְלְצַוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הַעֲנִינָיִם.

...

סגולה נגד "עין הרע"

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ט חשוון, שנת תש"פ
מרת ... תחי'.

מזל טוב להלדת בתך! השם יעזר שהיא תגדל צדקת גדולה, שהיא תהיה
דומה למי שהיא נקראת על שמה; "פיגא", האמא של רבינו. שימשיכו ממנה
דורות קדושים.

מוהרא"ש כותב סגולה נגד "עין הרע", לשפוף מלח בפניסה לבית; וזה
מסלק את העין הרע מפל האנשים בבית.

תגידי לבצלך גרו יאיר, שישפף מלח מחוץ לבית, גם בבית שלך וגם בבית
של אמך, ששם את נחה וכו', וכך תנצלי מכל רע.

תודי ותשבחי להשם בלי הרף על הנסים שהוא עושה אתך.

השם יעזר שתחזרי לכוחותיך ושיהיה לך כח להמשיך לעזור בבית הספר
בית פיגא ובהפצה.

...

להורים מספרים רק דברים טובים.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תולדות, ב' דראש חודש כסלו, שנת
תש"פ לפרט קטן

לכבוד הפלה החשובה והיקרה... תחי'.

מזל טוב על השידוך! השם יעזר שתבנו בית יהודי ויפה עם אהבה, אהנה,
שלום ורעות. שהשכינה ישרה בינכם.

בענין אם חתן וכלה ידברו ביניהם; מוהרא"ש אחז שחתן וכלה יכולים
לדבר בטלפון ביניהם, ואם ההורים לא מסכימים צריך לעשות את זה בחכמה
וד"ל.

מוהרא"ש ז"ל היה אומר זאת לכל החתנים והכלות. התורה אומרת (בראשית
ב, כד): "על פן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו", לכאורה קשה, איך
אפשר להגיד לחתן ולכלה שיעזבו את הוריהם, בזמן שהמצוה הכי גדולה זה
פיבוד אב ואם! חכמינו זכרונם לברכה קוראים למצוה של פיבוד אב ואם

(ירושלמי פאה א, א): "תמורה שבתמורות", מה הפרוש בזה שאומרים לחתן ולכלה: "תעזבו את הוריהם?" אלא זה בא לומר שלא יעזבו את ההורים בתייהם.

בני זוג צריכים לדעת: "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו" - לא לערב את ההורים בתייהם ואף פעם לא להתלונן בפניהם. נכון שדברים צריכים להסתדר אבל אל תעזבו את ההורים ואל תאנחו בפניהם. להורים מספרים רק דברים טובים ומביאים להם רק נחת.

השם יעזר שתצליחו בכל דרכיכם.

...

